



โครงการพิเศษทางจิตวิทยา
เรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

จัดทำโดย

นางสาวนุชนาฏ คงนาม
รหัสนักศึกษา 600801428569
สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาจิตวิทยา ปีการศึกษา 2565
คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

| | |
|---|---|
| ชื่อ-สกุล | : นางสาวนุชนาฏ คงนาม |
| ชื่อโครงการพิเศษทางจิตวิทยา | : บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กับการปรับตัวของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต |
| หลักสูตร | : ศศ.บ. (จิตวิทยา) |
| อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษทางจิตวิทยา | : อาจารย์ณภาพร อยู่ถาวร |
| ปีการศึกษา | : 2565 |

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการปรับตัวของนักศึกษา 2) เปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตาม ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 368 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 4 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และแบบสอบถามการปรับตัว สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA or F-test) คำนวณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษา พบว่า

1. นักศึกษามีการปรับตัวอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 จากระดับคะแนนเต็ม 5.00
2. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-4.00 มีการปรับตัวได้มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01-3.00 และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 0.01-2.00 ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01-3.00 มีการปรับตัวได้มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 0.01-2.00
4. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบก้ำกึ่งและแบบเก็บตัว ส่วนนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบก้ำกึ่งมีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว
5. นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับมากมีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับปานกลางและระดับน้อย ส่วนนักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับปานกลางมีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับน้อย

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์ของ อาจารย์นภาพร อยู่ถาวร ที่ปรึกษาโครงการพิเศษทางจิตวิทยา และคณาจารย์คณะจิตวิทยา รายนามดังต่อไปนี้ รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล รองศาสตราจารย์ประณต เค้าฉิม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจษฎา อังกาบสี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรควิช จารีกจาริต และ ดร. อธิวัฒน์ รัตนวงศ์แห ซึ่งให้ความช่วยเหลือและเมตตาแก่ผู้ศึกษา พร้อมทั้งกรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้เกิดความสมบูรณ์ของโครงการพิเศษทางจิตวิทยา ผู้ศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. มณฑิรา จารุเพ็ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรควิช จารีกจาริต และอาจารย์ราตรีรัตน์ สัจจะภักทรกุล ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนให้คำแนะนำ แก้ไข ปรับปรุงข้อบกพร่องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. วัลลภ สุวรรณดี อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ณภัช นธกิจไพศาล รองคณบดีฝ่ายวิชาการคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลแบบทดลองใช้

ขอขอบพระคุณ นางสาวสุดารัตน์ จามจรี เจ้าหน้าที่ประจำคณะจิตวิทยา ที่ให้ความกรุณาประสานงาน และช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ แก่ผู้ศึกษาตลอดการจัดทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา

ขอขอบคุณนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม นำมาซึ่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ และขอขอบคุณเพื่อน ๆ นักศึกษาคณะจิตวิทยา ที่คอยให้กำลังใจ คำแนะนำ การช่วยเหลือและความรักแก่ผู้ศึกษา

ท้ายที่สุด ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ คุณแม่ฮาวา คุณพ่อสุชล พี่ชายและพี่สาว บุคคลที่สำคัญที่สุด ผู้ซึ่งให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน ให้ความรัก ห่วงใย เป็นกำลังใจให้แก่ผู้ศึกษาตลอดมา

คุณค่าของโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ ขอมอบแด่ ครอบครัว คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และกำลังใจ ตลอดจนนักวิชาการทุกท่านที่ผู้ศึกษาได้อ้างอิงดังปรากฏในโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้โครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

สารบัญ

| บทที่ | หน้า |
|---|------|
| 1. บทนำ..... | 1 |
| 1. หลักการและเหตุผล..... | 1 |
| 2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา..... | 3 |
| 3. ความสำคัญของการศึกษา..... | 3 |
| 4. ขอบเขตของการศึกษา..... | 3 |
| 4.1 ประชากร..... | 3 |
| 4.2 กลุ่มตัวอย่าง..... | 3 |
| 4.3 ตัวแปรที่ศึกษา..... | 3 |
| 4.4 นิยามศัพท์เฉพาะ..... | 4 |
| 4.5 นิยามปฏิบัติการ..... | 4 |
| 5. กรอบแนวคิดของการศึกษา..... | 6 |
| 6. สมมติฐานของการศึกษา..... | 7 |
| 2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... | 8 |
| 1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว..... | 8 |
| 1.1 ความหมายของการปรับตัว..... | 8 |
| 1.2 ความสำคัญของการปรับตัว..... | 9 |
| 1.3 สาเหตุของการปรับตัว..... | 11 |
| 1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว..... | 12 |
| 1.5 การวัดการปรับตัว..... | 15 |
| 2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว..... | 16 |
| 2.1 ความหมายของบุคลิกภาพ..... | 16 |
| 2.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพ..... | 17 |
| 2.3 แนวคิดของบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว..... | 19 |
| 2.4 การวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว..... | 24 |

สารบัญ (ต่อ)

| บทที่ (ต่อ) | หน้า |
|---|------|
| 2. (ต่อ) | |
| 3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย..... | 25 |
| 3.1 ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู..... | 25 |
| 3.2 ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย..... | 25 |
| 3.3 ความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดู..... | 26 |
| 3.4 การวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย..... | 27 |
| 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว..... | 28 |
| 4.1 ระดับขั้นปีกับการปรับตัว..... | 28 |
| 4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการปรับตัว..... | 28 |
| 4.3 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัวกับการปรับตัว..... | 29 |
| 4.4 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับการปรับตัว..... | 30 |
| 3. วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า | 31 |
| 1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง..... | 31 |
| 2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา..... | 31 |
| 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล..... | 37 |
| 4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... | 37 |
| 4. ผลการศึกษาค้นคว้า | 39 |
| 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล..... | 40 |
| 2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การปรับตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย..... | 41 |
| 3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน..... | 46 |

สารบัญ (ต่อ)

| บทที่ | หน้า |
|---|--------|
| 5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... | 51 |
| 1. วัตถุประสงค์ของการศึกษา..... | 51 |
| 2. สมมติฐานของการศึกษา..... | 51 |
| 3. ขอบเขตของการศึกษา..... | 51 |
| 4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา..... | 52 |
| 5. สรุปผลการศึกษา..... | 53 |
| 6. อภิปรายผลการศึกษา..... | 54 |
| 7. ข้อเสนอแนะ..... | 58 |
| 7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้..... | 58 |
| 7.2 ข้อเสนอในการศึกษาต่อไป..... | 59 |
| บรรณานุกรม..... | 60 |
| ภาคผนวก..... | 65 |
| ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า..... | 66 |
| ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญและขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้า..... | 67 |
| ข1 หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า..... | 68 |
| ข2 แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า..... | 71 |
| ข3 หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บข้อมูลสำหรับการทดลองใช้เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า (Tryout)..... | 74 |
| ข4 แบบตอบรับให้เข้าทำการเก็บข้อมูลสำหรับการทดลองใช้เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า (Try out)..... | 75 |
| ข5 หนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บข้อมูลสำหรับการทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา..... | 75 |
| ข6 แบบตอบรับให้เข้าทำการเก็บข้อมูลสำหรับการทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา..... | 75 |
| ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าค้นคว้า..... | 76 |

สารบัญ (ต่อ)

| บทที่ | หน้า |
|--|------|
| ภาคผนวก (ต่อ) | |
| ภาคผนวก ง | 80 |
| ง1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า..... | 81 |
| ง2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า..... | 85 |
| ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า..... | 86 |
| ประวัติผู้ศึกษา..... | 98 |

สารบัญตาราง

| ตารางที่ | | หน้า |
|---------------|---|------|
| ตารางที่ 2-1 | ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและแบบเก็บตัว..... | 23 |
| ตารางที่ 3-1 | ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล..... | 32 |
| ตารางที่ 3-2 | ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว..... | 33 |
| ตารางที่ 3-3 | ตัวอย่างแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย..... | 34 |
| ตารางที่ 3-4 | ตารางสรุปจำนวนข้อคำถามในแต่ละขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม และค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามทั้งฉบับ..... | 35 |
| ตารางที่ 3-5 | ตัวอย่างแบบสอบถามปรับตัว..... | 36 |
| ตารางที่ 4-1 | จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปี..... | 40 |
| ตารางที่ 4-2 | จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... | 40 |
| ตารางที่ 4-3 | จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว..... | 41 |
| ตารางที่ 4-4 | จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย..... | 41 |
| ตารางที่ 4-5 | ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปรับตัว จำแนกเป็นรายข้อ..... | 41 |
| ตารางที่ 4-6 | ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำแนกเป็นรายข้อ..... | 44 |
| ตารางที่ 4-7 | ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี..... | 46 |
| ตารางที่ 4-8 | การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตาม ระดับชั้นปี..... | 47 |
| ตารางที่ 4-9 | ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... | 47 |
| ตารางที่ 4-10 | การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... | 48 |

สารบัญตาราง (ต่อ)

| ตารางที่ | | หน้า |
|---------------|---|------|
| ตารางที่ 4-11 | ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว..... | 48 |
| ตารางที่ 4-12 | การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว..... | 48 |
| ตารางที่ 4-13 | ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย..... | 49 |
| ตารางที่ 4-14 | การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย..... | 50 |
| ตารางที่ 4-15 | สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน..... | 50 |

สารบัญภาพ

| ภาพที่ | | หน้า |
|------------|---|------|
| ภาพที่ 1-1 | กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า..... | 6 |
| ภาพที่ 2-1 | พวกแสดงตัวและเก็บตัวจะแยกออกจากกันได้ดีขนาด..... | 21 |
| ภาพที่ 2-2 | พวกแสดงตัวและเก็บตัวจะอยู่คนละข้างของโค้งปกติ..... | 21 |
| ภาพที่ 2-3 | พวกแสดงตัว เก็บตัว และพวกที่มีบุคลิกแบบกลาง ๆ | 22 |

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

วัยรุ่นนับว่าเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นวัยที่กำลังก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่เต็มตัวซึ่งต้องปรับตัวเป็น อย่างมากมาย วัยรุ่นที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีแล้ว ก็จะเป็นผู้ที่มีสุขภาพกายและ สุขภาพจิตที่สมบูรณ์ ตรงกันข้ามกับวัยรุ่นที่ปรับตัวไม่ได้ อาจเกิดความคับข้องทางจิตใจและเกิดการปรับตัวที่ ไม่เหมาะสมตามมา ดังจะเห็นได้จากปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหานักเรียนติดยาเสพติด การมั่วสุมทางเพศ นักเรียน ที่ฆ่าตัวตายเพื่อหนีปัญหาทางด้านการเรียน เป็นต้น ซึ่งบุคคลเหล่านี้ไม่สามารถใช้ศักยภาพหรือความเก่งที่มีอยู่ได้ เนื่องจากบุคคลอื่น ๆ ไม่ให้ความร่วมมือ สาเหตุหลัก ๆ ก็จะเป็นเพราะว่าบุคคลเหล่านี้ มีปัญหาในการควบคุม อารมณ์ (โรสไฮดา ปาทาน. 2554, น.2 อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสุข. 2542, น.90) ทั้งนี้ วัยรุ่นส่วนหนึ่งได้ เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา และการที่วัยรุ่นเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งแตกต่างกับชีวิตในระดับ มัธยมศึกษา นั้น ถือเป็นการใช้ชีวิตในรูปแบบใหม่ที่ไม่คุ้นชิน ซึ่งการใช้ชีวิตเป็นนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย จนสามารถจบการศึกษาตามความต้องการไม่ใช่เรื่องง่าย ไม่ใช่เรื่องสนุก ทั้งการเรียนการสอน การใช้เวลาว่าง ให้เกิดประโยชน์ การวางแผนการใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมกับสถานภาพของตน การทุ่มเทให้กับการเรียนอย่างเต็มที่ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัย การสร้างวินัยให้กับตนเอง สามารถจูงใจตนเองได้ แม้เผชิญกับความล้มเหลวก็มีความเข้มแข็งพอที่จะลุกขึ้นมาต่อสู้ใหม่ นอกจากนี้การประสบความสำเร็จใน การเรียน ยังไม่ใช่ความสำเร็จในชีวิต เป็นเพียงความสำเร็จในขั้นต้นเท่านั้น หนทางข้างหน้ายังอีกไกลมาก อย่างไร ก็ตามความสุข ความสำเร็จจากการใช้ชีวิตและการเรียนในมหาวิทยาลัยก็เป็นพื้นฐานไปสู่ความสำเร็จในชีวิต ได้ในระดับหนึ่ง (วรรณิ ลิ้มอักษร. 2544-2545, น.31 อ้างถึงใน นิรมล สุวรรณโคตร. 2554, น.22)

การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลพยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง เพื่อตอบสนอง ความต้องการและความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ปราศจากความคับข้องใจและความวิตกกังวล (สุกัญญา ตันตระกูล. 2548, น.11) การปรับตัวเป็นกระบวนการที่สำคัญซึ่งช่วยให้บุคคลยอมรับสภาพปัญหา ที่ตนเองกำลังเผชิญ และกระตุ้นให้บุคคลพยายามปรับเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดของตน เพื่อแสดงพฤติกรรมใน ลักษณะที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคล ซึ่งช่วยให้บุคคลขจัด หรือลดไม่สบายใจต่าง ๆ และสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างราบรื่นและมีความสุข สำหรับนักศึกษา การปรับตัวเป็นคุณลักษณะที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้นักศึกษามีความสุขกายสบายใจ ประสบความสำเร็จใน การเรียนและการใช้ชีวิตในระหว่างเป็นนักศึกษา รวมไปถึงการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตในภายหลังจาก การสำเร็จการศึกษาด้วย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษา พบว่ามีตัวแปรที่เกี่ยวข้อง อาทิ ระดับชั้นปีการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย โดยการศึกษารวบรวม วารุณี แจ่มกระจาย (2540) เรื่องการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีการศึกษาต่างกัน มีการปรับตัวที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ .05 โดยนักศึกษาพยาบาลที่เรียนชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 มีการปรับตัวได้ดีกว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 การศึกษาของ ญัฐพล แนวจำปา (2540) เรื่อง การปรับตัวของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลางและต่ำ มีการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการปรับตัวสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลางและต่ำ และจุฑาภรณ์ ยอดเสนีย์ (2563) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสะสมระดับปริญญาตรีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีผลการเรียนสะสมระดับปริญญาตรี 2.01-2.50 มีการปรับตัวมากกว่าผู้ที่มีผลการเรียนสะสมสูงกว่า 2.51 และผู้ที่มีผลการเรียนสะสมต่ำกว่า 2.00 การศึกษาของ ทรรศนะ ใจชุ่มชื่น (2550) เรื่อง บุคลิกภาพ ความคาดหวังต่อการปรับตัวทางสังคมและการปรับตัวทางสังคมของนิสิตเตรียมแพทย์ทหาร ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมีลักษณะบุคลิกภาพค่อนข้างไปทางแสดงตัว มีความสามารถเข้ากับคนอื่นได้ดี มีความอบอุ่น เป็นกันเอง ให้ความร่วมมือ ปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพค่อนข้างไปทางเก็บตัว เมื่อพิจารณาการปรับตัวทางสังคมของนิสิต พบว่า การปรับตัวทางสังคมของนิสิตมีความสัมพันธ์กับลักษณะบุคลิกภาพ ด้านการแสดงตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การศึกษาของ สุกัญญา ตันตระบัณฑิตย์ (2548) เรื่องการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา ชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย และนิรมล สุวรรณโคตร (2553) ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงเห็นความสำคัญของการปรับตัว ประกอบกับการศึกษาส่วนใหญ่ที่กล่าวข้างต้น เป็นการศึกษามานานมากกว่า 10 ปี และทำการศึกษาทั้งหมดกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐ ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าควรจะได้ศึกษาการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ซึ่งในการศึกษานี้ได้เลือกศึกษากับนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยทำการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เพื่อทราบว่าตัวแปรใดมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษา อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาในการนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างการปรับตัวให้กับนักศึกษาต่อไป ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาสามารถศึกษาและใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างราบรื่น และสำเร็จการศึกษาตามความมุ่งหวังของนักศึกษา

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

- 2.1 เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวของนักศึกษา
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตาม ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพแบบ เก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาติปไตย

3. ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ทราบระดับการปรับตัวของนักศึกษาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว อันเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร อาจารย์ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการนำผลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการช่วยเหลือ หรือแก้ไขปัญหาด้านการปรับตัวของนักศึกษา ตลอดจนพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการศึกษาและชีวิตส่วนบุคคลของนักศึกษาตามที่นักศึกษาตั้งเป้าหมายไว้

4. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งสิ้น 6,466 คน (ข้อมูลจาก สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2563)

4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 368 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970, p.607-610 อ้างถึงใน กุสุมาลี โพธิ์ปัสสา. ม.ป.ป.) และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือตามสะดวก (องอาจ นัยพัฒน์. 2551, น.113) จากประชากรทั้งหมด

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) ระดับชั้นปี แบ่งเป็น
 - 1.1) ชั้นปีที่ 1
 - 1.2) ชั้นปีที่ 2
 - 1.3) ชั้นปีที่ 3
 - 1.4) ชั้นปีที่ 4

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น

2.1) 0.01 – 2.00

2.2) 2.01 – 3.00

2.3) 3.01 – 4.00

3) บุคลิกภาพ แบ่งเป็น

3.1) แบบเก็บตัว

3.2) แบบก้ำกึ่ง

3.3) แบบแสดงตัว

4) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบ่งเป็น

4.1) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับน้อย

4.2) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับปานกลาง

4.3) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับมาก

4.3.2 ตัวแปรตาม คือ การปรับตัวของนักศึกษา

4.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

4.4.1 ระดับชั้นปี หมายถึง ระดับชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ในปีการศึกษา 2563 แบ่งเป็น 4 ระดับชั้นปี ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

4.4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักศึกษา ซึ่งวัดจากคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average : GPA) ในปีการศึกษา 2563 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสม 0.01 – 2.00 คะแนนเฉลี่ยสะสม 2.01 – 3.00 และ คะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01 – 4.00

4.5 นิยามปฏิบัติการ

4.5.1 การปรับตัว หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการพยายามที่จะปฏิบัติตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อรักษาความสมดุลของชีวิต อันเป็นผลให้ตนเองเกิดความสุขกายสบายใจ และดำรงชีวิตในสังคมแวดล้อมได้ โดยปราศจากความคับข้องใจและวิตกกังวลใจ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามการปรับตัวของ นิรมล สุวรรณโคตร (2558) เนื่องจากมีเนื้อหาครอบคลุมการศึกษาค้นคว้า โดย นิรมล สุวรรณโคตร ได้ให้ความหมายของการปรับตัว ว่าหมายถึง การแสดงออกของนิสิตในการพยายามที่จะปฏิบัติตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อรักษาความสมดุลของชีวิตเป็นผลให้เกิดความสุขกายสบายใจ ประสบความสำเร็จในการเรียนและการใช้ชีวิตเป็นนักศึกษา การปรับตัวแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1) ด้านการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษามีความรับผิดชอบ มีความเอาใจใส่ในการเรียน มีความขยัน มีสมาธิ ติดตามการเรียนได้ทันเวลา กล้าอภิปรายและซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้กับอาจารย์ ทบทวนบทเรียน และเตรียมความพร้อมในการเรียน

2) ด้านผู้สอน หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถเข้าใจถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์มีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ได้อย่างเหมาะสม มีความสุภาพอ่อนน้อม มีทัศนคติที่ดีต่ออาจารย์ ปรึกษาปัญหาเรื่องการเรียนและเรื่องทั่ว ๆ ไปกับอาจารย์ เอาใจใส่ในงานที่อาจารย์มอบหมาย ปฏิบัติตามกฎระเบียบและปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่อาจารย์แนะนำ

3) ด้านกลุ่มเพื่อน หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนนักศึกษาได้อย่างมีความสุข มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อน เข้ากับเพื่อนได้ดี เคารพในสิทธิของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ให้ความช่วยเหลือเพื่อน แสดงความห่วงใยซึ่งกันและกัน แสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการทำงานและมีความมั่นใจในตนเอง

4) ด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับลักษณะใด ๆ ภายในมหาวิทยาลัย ได้แก่ บรรยากาศ วัตถุ สิ่งของ และลักษณะบริเวณอาคารสถานที่ที่จะส่งเสริมและเอื้ออำนวยต่อชีวิตการปรับตัวของนักศึกษา

5) ด้านกิจกรรม หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถตัดสินใจเลือกกิจกรรมที่สนใจ เข้าร่วมตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มใจ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รู้จักการเป็นผู้ตาม และผู้นำ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เข้าใจและเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม

แบบสอบถามการปรับตัวมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุด (5) ถึง น้อยที่สุด (1) ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่าเป็นผู้ที่มีการปรับตัวในระดับมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า

4.5.2 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว

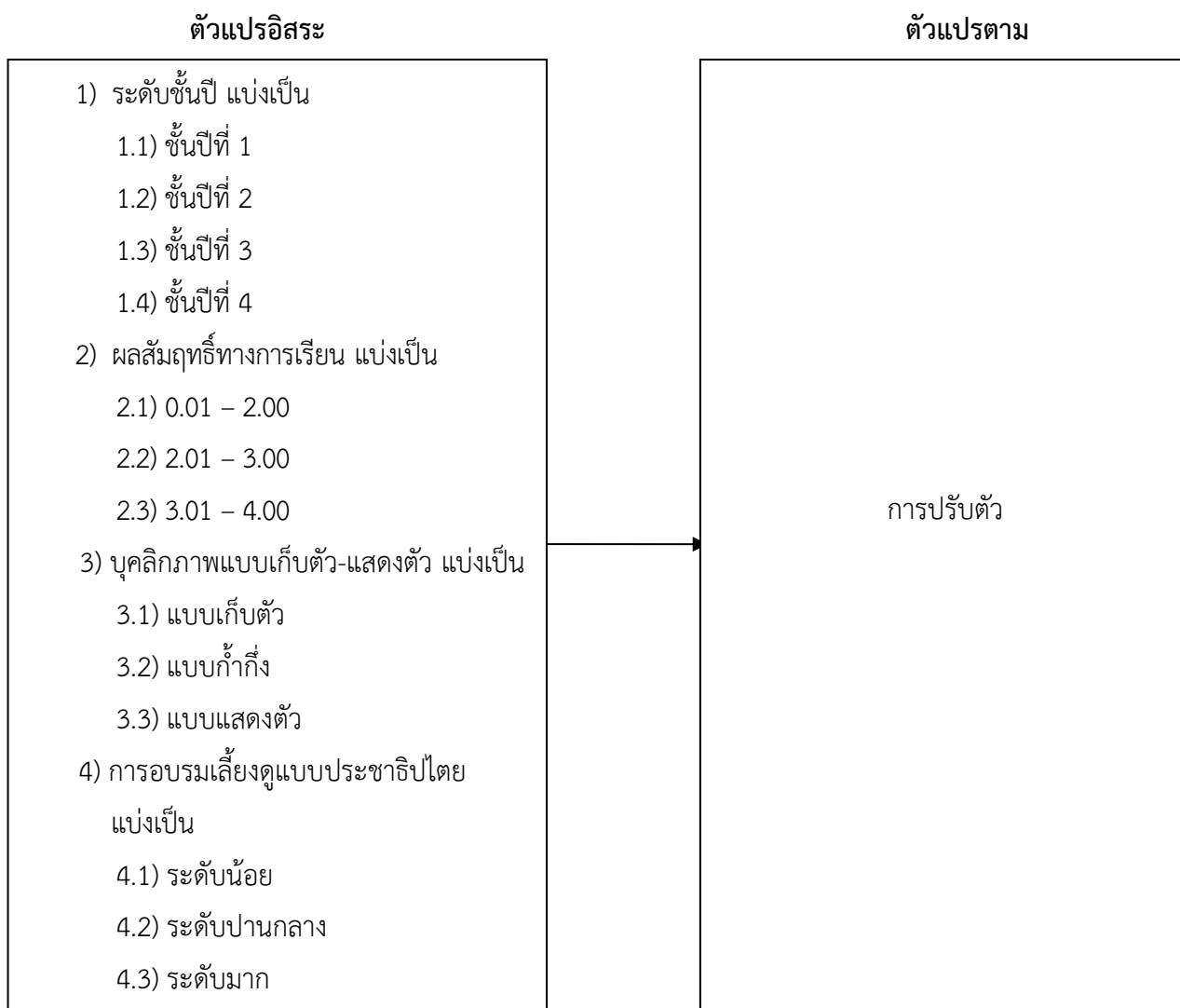
ผู้ศึกษานำแนวคิดบุคลิกภาพของ คาร์ล กุสตาฟ จุง (Carl Gustav Jung) ซึ่งแบ่งบุคลิกภาพของบุคคลจากการแสดงพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมเป็น 3 แบบ ได้แก่ แบบเก็บตัว แบบแสดงตัว และแบบก้ำกึ่ง โดยบุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะไม่ชอบเข้าสังคม เจียบขีริม ไม่เปิดเผย มีระเบียบแบบแผน ไม่ยืดหยุ่นและไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ค่อนข้างมองโลกในแง่ร้าย และเมื่อเผชิญปัญหามักจะหลีกเลี่ยงและแยกตัวมากกว่าที่จะต่อสู้ บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว คือ บุคคลที่มีลักษณะชอบเข้าสังคม เปิดเผย ร่าเริง มีความยืดหยุ่นและชอบการเปลี่ยนแปลง มองโลกในแง่ดี และเมื่อเผชิญปัญหามักจะต่อสู้ ไม่ท้อถอยง่าย ๆ และบุคลิกภาพแบบก้ำกึ่ง (Ambivert) หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะไม่โน้มเอียงไปในลักษณะใดลักษณะหนึ่งโดยเฉพาะ คือ มีลักษณะกลาง ๆ ไม่ชอบเก็บตัวมากเกินไปและไม่ชอบแสดงออกมากเกินไป

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ วัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว แบบแสดงตัว และแบบก้ำกึ่ง โดยใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุด (5) ถึง น้อยที่สุด (1) จำนวน 30 ข้อ มีคะแนนเต็ม 150 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนรวมของบุคลิกภาพ คือ ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 71 แสดงว่า มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 71 ถึง 110 แสดงว่า มีบุคลิกภาพแบบก้ำกึ่ง และผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 111 ถึง 150 แสดงว่า มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

4.5.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการปฏิบัติของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่นักศึกษา มีความรู้สึกรู้ว่าตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม ให้ความรักและความอบอุ่น ยอมรับและให้การสนับสนุน ความสามารถและความ คิดเห็นของนักศึกษาตามโอกาสอันควร

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ วัดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ มากที่สุด (5) ถึง น้อยที่สุด (1) จำนวน 23 ข้อ มีคะแนนเต็ม 115 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนรวมของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย คือ ผู้ที่ได้ คะแนนต่ำกว่า 53.67 แสดงว่า ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับน้อย ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 53.68 ถึง 84.35 แสดงว่า ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับปานกลาง และผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 84.36 ถึง 115 แสดงว่า ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับมาก

5. กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า



ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

6. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- 6.1 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน
- 6.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน
- 6.3 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน
- 6.4 นักศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กับการปรับตัวของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งสาระสำคัญ ออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว
 - 1.1 ความหมายของการปรับตัว
 - 1.2 ความสำคัญของการปรับตัว
 - 1.3 สาเหตุของการปรับตัว
 - 1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว
 - 1.5 การวัดการปรับตัว
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว
 - 2.1 ความหมายของบุคลิกภาพ
 - 2.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพ
 - 2.3 แนวคิดของบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว
 - 2.4 การวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
 - 3.1 ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู
 - 3.2 ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
 - 3.3 ความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดู
 - 3.4 การวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว
 - 4.1 ระดับชั้นปีกับการปรับตัว
 - 4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการปรับตัว
 - 4.3 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว กับการปรับตัว
 - 4.4 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับการปรับตัว

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว

1.1 ความหมายของการปรับตัว

เฟลตแมน (Feldman. 1989, น.6 อ้างถึงใน กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. 2552, น.12) กล่าวว่า การปรับตัวตรงกับภาษาอังกฤษว่า Adjustment ซึ่งหมายถึง การที่บุคคลสามารถเผชิญปัญหา และปรับปรุงตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี แต่คนที่ปรับตัวไม่ได้คือคนที่เผชิญปัญหาแล้วเกิดความลังเล ไม่แน่ใจ ไม่ยอมรับความจริง และไม่รู้จะทำอย่างไรดี จึงเกิดความไม่สบายใจตลอดเวลา อันส่งผลเสียต่อสุขภาพจิตและอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลนั้น อีกทั้งยังเป็นสาเหตุก่อให้เกิดปัญหาด้านบุคลิกภาพและพฤติกรรม

นิรมล สุวรรณโคตร (2558, น.8) ให้ความหมายของการปรับตัวว่าหมายถึง การแสดงออกของนิสิตในการพยายามที่จะปฏิบัติตนเองให้ เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อรักษาความสมดุลของชีวิตเป็นผลให้เกิด ความสุขกายสบายใจ ประสบความสำเร็จในการเรียนและการใช้ชีวิตเป็นนิสิต โดยแบ่งการปรับตัวออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านผู้สอน ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกิจกรรม

ศิริรัตน์ วาปี (2558, น.9) สรุปความหมายของการปรับตัวว่าหมายถึง กระบวนการที่บุคคลยอมรับและจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเองในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยปรับเปลี่ยนทางด้านความรู้สึกนึกคิด หรือพฤติกรรมที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคลและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

นันทิชา บุญละเอียด (2554, น.5) กล่าวว่า การปรับตัวหมายถึง การที่บุคคลที่สามารถปรับความคิด ความรู้สึก หรือพฤติกรรมไปตามสภาพสังคมและสถานการณ์นั้น ๆ ได้ดี เพื่อสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุขทั้งกายและจิตใจ

เบญญาพัชร วันทอง (2559, น.1) กล่าวว่า การปรับตัวหมายถึง การที่บุคคลพยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตน และพยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและความต้องการของตนเองจนสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขปราศจากความคับข้องใจ

สุกัญญา ตันตระกูล (2548, น.11) กล่าวว่า การปรับตัวหมายถึง กระบวนการที่บุคคลพยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขปราศจากความคับข้องใจและความวิตกกังวล

ณัฐพล แนวจำปา (2540, น.11) กล่าวว่า การปรับตัวหมายถึง กระบวนการปรับและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนเข้ากับสภาพแวดล้อมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่อย่างมีความสุข

สุชาติ พาที (2558, น.14) กล่าวว่า การปรับตัวหมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะปรับหรือเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก ความต้องการพฤติกรรมของตนเอง มีวิธีการปฏิบัติในการรับรู้ เผชิญภาวะเหตุการณ์การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งปัญหาจากภายในตนเองและสภาพแวดล้อม หากบุคคลใดสามารถแก้ไขปัญหาเหล่านั้น ๆ ได้ ก็จะไม่มีความวิตกกังวล สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นสุข

ชาติชาย หมั่นเพียร (2542, น.16) กล่าวว่า การปรับตัวหมายถึง การที่บุคคลเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง ยอมรับและปรับสภาพปัญหาในด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อม จนเป็นสถานการณ์ที่ตนเองสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขปราศจากความคับข้องใจ

จากความหมายของการปรับตัวดังกล่าว สรุปลงได้ว่า การปรับตัว หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการพยายามที่จะปฏิบัติตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อรักษาความสมดุลของชีวิต อันเป็นผลให้ตนเองเกิดความสุขกายสบายใจ และดำรงชีวิตในสังคมแวดล้อมได้ โดยปราศจากความคับข้องใจและวิตกกังวลใจ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามการปรับตัวของ นิรมล สุวรรณโคตร (2558, น.8-9) ที่ทำการศึกษารื่อง การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งให้ความหมายของการปรับตัว ว่าหมายถึง การแสดงออกของนิสิตในการพยายามที่จะปฏิบัติตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อรักษาความสมดุลของชีวิตเป็นผลให้เกิดความสุขกายสบายใจ ประสบความสำเร็จในการเรียนและการใช้ชีวิตเป็นนักศึกษา การปรับตัวแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1) ด้านการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษามีความรับผิดชอบ มีความเอาใจใส่ในการเรียน มีความขยัน มีสมาธิ ติดตามการเรียนได้ทันเวลา กล่าวอภิปรายและซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้กับอาจารย์ ทบทวนบทเรียน และเตรียมความพร้อมในการเรียน

2) ด้านผู้สอน หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถเข้าใจถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ มีปฏิสัมพันธ์กับอาจารย์ได้อย่างเหมาะสม มีความสุภาพอ่อนน้อม มีทัศนคติที่ดีต่ออาจารย์ ปรึกษาปัญหาเรื่องการเรียนและเรื่องทั่ว ๆ ไปกับอาจารย์ เอาใจใส่ในงานที่อาจารย์มอบหมาย ปฏิบัติตามกฎระเบียบและปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่อาจารย์แนะนำ

3) ด้านกลุ่มเพื่อน หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถอยู่ร่วมกับกลุ่มเพื่อนนักศึกษาได้อย่างมีความสุข มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อน เข้ากับเพื่อนได้ดี เคารพในสิทธิของผู้อื่น เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ให้ความช่วยเหลือเพื่อน แสดงความห่วงใยซึ่งกันและกัน แสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการทำงานและมีความมั่นใจในตนเอง

4) ด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับลักษณะใด ๆ ภายในมหาวิทยาลัย ได้แก่ บรรยากาศ วัตถุ สิ่งของ และลักษณะบริเวณอาคารสถานที่ที่จะส่งเสริมและเอื้ออำนวยต่อชีวิตการปรับตัวของนักศึกษา

5) ด้านกิจกรรม หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถตัดสินใจเลือกกิจกรรมที่สนใจ เข้าร่วมตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยได้อย่างเต็มใจ สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รู้จักการเป็นผู้ตาม และผู้นำ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เข้าใจและเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม

1.2 ความสำคัญของการปรับตัว

มนุษย์เกิดมาพร้อมกับแรงผลักดันบางอย่างในตัวเองที่ก่อให้เกิดความต้องการ (Need) หลายประการในชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร ความต้องการได้รับความรักจากผู้อื่น และความกดดันทางสังคมต่าง ๆ ที่ผลักดัน

ให้เกิดความต้องการ ความต้องการเหล่านี้เป็นแรงขับ (Drive) ที่กระตุ้นให้คนเราค้นร่นต่อสู้เพื่อให้ได้มันมา ด้วยเหตุนี้เองเมื่อไม่ได้ตามที่ตนเองต้องการแล้ว คนเราจำเป็นต้องรู้จักการปรับตัว เพื่อลดความรู้สึกคับข้องใจ ให้เบาบางลง และช่วยรักษาคุณภาพไว้ได้ จึงกล่าวได้ว่าความสามารถในการปรับตัวนั้นมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ของมนุษย์ทุกคน (นิภา นิชายน. 2530 อ้างถึงใน สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์. 2556, น.6)

นอกจากนี้ ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน บุคคลจะดำเนินชีวิตอยู่ได้ก็ด้วยเพราะมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบตัวและความเปลี่ยนแปลงสถานภาพต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยอยู่ในกรอบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม กล่าวคือ เมื่อเกิดปัญหาอุปสรรคที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองขึ้น ก็สามารถแก้ไขได้อย่างถูกต้องเหมาะสม หากปัญหาอุปสรรคไม่สามารถหาทางขจัดหรือลดลงได้ ก็สามารถปรับความรู้สึกนึกคิดหรือปรับใจให้ยอมรับสภาพความเป็นจริงนั้นได้ ในทางตรงกันข้ามหากบุคคลไม่สามารถปรับตัวได้ ความตึงเครียดและและ ความวิตกกังวลที่จะเกิดขึ้น เมื่อบุคคลเกิดความตึงเครียดทางด้านจิตใจเป็นเวลานาน ก็จะทำให้สุขภาพจิตเสื่อมลงได้ จำเป็นต้องมีความสามารถในการปรับตัว (มัลลวิทย์ อุดลวัฒน์ศิริ. 2538 อ้างถึงใน สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์. 2556, น.6)

โดยเฉพาะวัยรุ่น ซึ่งนับว่าเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นวัยที่กำลังก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่เต็มตัวซึ่งต้องปรับตัวเป็นอย่างมากมาย วัยรุ่นที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีแล้ว ก็จะเป็นผู้ที่มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ ตรงกันข้ามกับวัยรุ่นที่ปรับตัวไม่ได้ อาจเกิดความคับข้องทางจิตใจและเกิดการปรับตัวที่ไม่เหมาะสมตามมา ดังจะเห็นได้จากปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหาเด็กเรียนติดยาเสพติด การมั่วสุมทางเพศ นักเรียนที่ฆ่าตัวตายเพื่อหนีปัญหาทางการเรียน เป็นต้น ซึ่งบุคคลเหล่านี้ไม่สามารถใช้ศักยภาพหรือความเก่งที่มีอยู่ได้เนื่องจากบุคคลอื่น ๆ ไม่ให้ความร่วมมือ สาเหตุหลัก ๆ ก็จะเป็นเพราะว่าบุคคลเหล่านี้ มีปัญหาในการควบคุมอารมณ์ (โรสไฮตา ปาทาน. 2554, น.2 อ้างถึงใน ทศพร ประเสริฐสุข. 2542, น.90) ทั้งนี้ วัยรุ่นส่วนหนึ่งได้เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา และการที่วัยรุ่นเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งแตกต่างกับชีวิตในระดับมัธยมศึกษา นั้น ถือเป็นการใช้ชีวิตในรูปแบบใหม่ที่ไม่คุ้นชิน ซึ่งการใช้ชีวิตเป็นนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย จนสามารถจบการศึกษาตามความต้องการไม่ใช่เรื่องง่าย ไม่ใช่เรื่องสนุก ทั้งการเรียนการสอน การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ การวางแผนการใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมกับสถานภาพของตน การทุ่มเทให้กับการเรียนอย่างเต็มที่ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัย การสร้างวินัยให้กับตนเอง สามารถจูงใจตนเองได้ แม้เผชิญกับความล้มเหลวก็มีความเข้มแข็งพอที่จะลุกขึ้นมาต่อสู้ใหม่ นอกจากนี้การประสบความสำเร็จในการเรียน ยังไม่ใช่ความสำเร็จในชีวิต เป็นเพียงความสำเร็จในขั้นต้นเท่านั้น หนทางข้างหน้ายังอีกไกลมาก อย่างไรก็ตามความสุข ความสำเร็จจากการใช้ชีวิตและการเรียนในมหาวิทยาลัยก็เป็นพื้นฐานไปสู่ความสำเร็จในชีวิตได้ในระดับหนึ่ง (วรรณิ ลิ้มอักษร. 2544-2545, น.31 อ้างถึงใน นิรมล สุวรรณโคตร. 2554, น.22)

จากความสำคัญของการปรับตัวดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การปรับตัวมีความสำคัญสำหรับบุคคลทุกคน เพื่อให้ตนเองมีความสามารถเข้ากับเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคได้ อันเป็นผลให้สามารถปรับใจให้ยอมรับสภาพความเป็นจริง ลดความวิตกกังวล ความตึงเครียด

และมีสุขภาพจิตดี โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษา การปรับตัวถือเป็นความสามารถที่มีความสำคัญยิ่ง นิสิตนักศึกษาที่สามารถปรับตัวได้ดีทั้งในด้านการเรียนและการใช้ชีวิตส่วนตัว จะเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

1.3 สาเหตุของการปรับตัว

โคลแมน และ แฮมเมน (Coleman and Hammen. 1974 อ้างถึงใน ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530, น.71 ; วารุณี แจ่มกระจ่าง. 2540, น.21) กล่าวว่า ปัญหาต่าง ๆ ในการปรับตัวอาจมีสาเหตุแตกต่างกันออกไป สาเหตุบางประการอาจเนื่องมาจากบุคคลนั่นเองหรือจากสภาพแวดล้อม และเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเผชิญปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นจากตัวบุคคลนั่นเอง หรือเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อม โดยทั่วไปบุคคลนั้นก็พยายามปรับตัวต่อสภาพที่เป็นปัญหาที่เขาเผชิญอยู่ เพื่อให้สภาวะของความกดดัน ความเครียด ความวุ่นวายใจ และความกังวลใจ ค่อย ๆ คลี่คลายลง จนกระทั่งหมดไปในที่สุด อย่างไรก็ตาม บุคคลบางคนไม่สามารถจัดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้หมดสิ้นไปได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ สภาวะความวุ่นวายใจ อึดอัดใจ หรืออยู่ไม่เป็นสุขก็จะคงมีอยู่ต่อไป และอาจจะมีผลกระทบให้บุคคลนั้นต้องสูญเสียความสมดุลในตนเอง ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความแปรปรวนทางความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรม

กันยา สุวรรณแสง (2534 อ้างถึงใน ศิริรัตน์ วาปี. 2558, น.12) กล่าวถึง สาเหตุของการปรับตัว ดังนี้

1) เพื่อตอบสนองความต้องการในชีวิตของบุคคลที่มีความต้องการเป็นพื้นฐาน เช่น ความต้องการทางกายและความต้องการทางจิต ความต้องการทั้งสองนี้ทำให้เกิดแรงขับ เช่น ความหิวเป็นแรงขับให้มนุษย์ดิ้นรนแสวงหา เพื่อสนองความอยากของตนเอง ถ้าเกิดอุปสรรคขัดขวางไม่สามารถตอบสนองความต้องการ ไม่สามารถหามาบำบัดความอยากได้ ร่างกายก็จะแสดงพฤติกรรม ออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้คลายความกระวนกระวาย อันเนื่องมาจากความอยาก พฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อคลายความทรมานทรมานนี้เรียกว่า การปรับตัว

2) เพื่อตอบสนองแรงกระตุ้นจากสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วหรือการมีสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้มีปัญหาในการปรับตัวให้ทันตามภาวะสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ราคาสิ่งของแพงขึ้น แพ้ชั้นการแต่งกาย การเป็นอยู่ การคมนาคม ความเจริญทางวัตถุ ต่างก็กระตุ้นให้มนุษย์วิ่งตามตลอดเวลา ต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสังคม มีปัญหาเดินแถวมาให้แก่ตลอดเวลา ถ้าแก้ได้ก็มีความสุข ถ้าแก้ไม่ได้ก็เกิดความคับข้องใจ กระวนกระวายใจจึงหาทางปรับตัวโดยใช้วิธีต่าง ๆ

นภาพร อยู่ถาวร (2560, น.42-43) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่เป็นสาเหตุให้มนุษย์ต้องปรับตัวมี 2 ประการ ได้แก่ สาเหตุจากตัวบุคคล และสาเหตุจากสังคมและสภาพแวดล้อม

1) สาเหตุจากตัวบุคคล

1.1) แรงขับและความต้องการ (Drives and Needs)

มนุษย์ทุกคนมีความต้องการพื้นฐาน คือ ความต้องการทางกาย (Physical Needs) และความต้องการทางจิต (Psychological Needs) ซึ่งความต้องการทั้งสองนี้ทำให้เกิดแรงขับ (Drive) และความต้องการการตอบสนอง อาทิ ความหิว ความต้องการความรัก ความต้องการทางเพศ เป็นสาเหตุของพฤติกรรม การปรับตัว เช่น ทารกร้องไห้เมื่อหิว ดื่มน้ำเพื่อประทังความหิว สวดมนต์เมื่อเกิดความต้องการทางเพศ เป็นต้น

1.2) เจตคติ ความสนใจ และจุดมุ่งหมายของชีวิต

คนแต่ละคนต่างมีความคิดต่อตนเองและโลกแตกต่างกัน จึงมีเจตคติ ความสนใจ และจุดมุ่งหมายของชีวิตแตกต่างกัน และนั่นก็เป็นสาเหตุที่มนุษย์ต้องปรับตัวเพื่อดำเนินชีวิตให้บรรลุถึงสิ่งที่ตนเองปรารถนาในรูปแบบต่างๆ อาทิ ชอบเรียนหนังสือ สนใจกีฬา ต้องการเป็นนางงามจักรวาล สิ่งเหล่านี้ผลักดันให้มนุษย์ปรับตัวเพื่อให้สมดังปรารถนา เช่น พากเพียรเรียนให้ถึงระดับการศึกษาสูงสุด ฝึกฝนเล่นกีฬาให้เชี่ยวชาญ ชำนาญ ดูแลผิวพรรณ รูปร่าง หน้าตาของตนเองให้สวยงามอยู่เสมอ

1.3) ลักษณะทางสรีระร่างกาย

บุคคลมีลักษณะทางสรีระร่างกายต่างกัน อาทิ รูปร่าง หน้าตา ส่วนสูง สีผิว รวมถึงความบกพร่องหรือพิการ ส่งผลให้บุคคลต้องปรับตัว หรือพยายามอยู่รอดได้ด้วยตนเองในสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย หรือมีค่านิยมในลักษณะทางกายภาพของบุคคลที่ไม่สอดคล้องกับตนเอง

2) สาเหตุจากสังคมและสภาพแวดล้อม

การอาศัยอยู่ในแต่ละสังคมย่อมมีบุคคลที่มีความแตกต่างหลากหลายรวมตัวกันอยู่ อีกทั้งมีกฎระเบียบ แบบแผน ค่านิยม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรม ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่างๆ แตกต่างกันไป อาทิ สภาพอากาศร้อน-หนาว มลภาวะ สภาพการจราจร การหลั่งไหลของวัฒนธรรมอื่น สิ่งต่างๆ เหล่านี้ เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้มนุษย์ต้องปรับตัว เช่น ทำความรู้จักผู้อื่นเพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างกัน เรียนรู้และปฏิบัติตามกฎหมาย แสวงหาและเลือกเส้นทางที่สามารถไปถึงจุดหมายได้เร็วที่สุด แต่งกายตามแฟชั่นเพื่อให้ตนเองรู้สึกทันสมัย ฝึกพูดภาษาต่างประเทศเพื่อให้สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ เป็นต้น

จากสาเหตุของการปรับตัวดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การปรับตัวของบุคคลเกิดจากสาเหตุที่สำคัญ 2 ประการ ประกอบด้วย สาเหตุจากตัวบุคคลและสาเหตุจากสังคมแวดล้อม โดยสาเหตุจากตัวบุคคลเป็นตัวกระตุ้นที่ก่อให้เกิดการตอบสนองความต้องการของบุคคลทางร่างกายและจิตใจ ส่วนสาเหตุจากสังคมแวดล้อมกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองต่อสถานการณ์รอบตัวบุคคลที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งทำให้บุคคลสามารถอยู่ในสังคมแวดล้อมได้อย่างราบรื่น ไม่คับข้องใจหรือกระวนกระวายใจ

1.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ฮาวิกเฮริสท์ (Havighurst. 1953 อ้างถึงใน ธัญมาส วรงค์สิงห์. 2547, น.10 ; นิรมล สุวรรณโคตร. 2553, น.14) พิจารณาการปรับตัวในแง่ของการเรียนรู้ตามขั้นพัฒนาของชีวิต มีความคิดเห็นว่า พัฒนาการของชีวิตในแต่ละวัยนั้น บุคคลมีงานประจำวัยหรืองานประจำขั้นที่ต้องเรียนรู้ควบคู่กันไป ถ้าบุคคลนั้นสามารถพัฒนางานประจำวัยได้สำเร็จก็จะเป็นบุคคลที่มีความสุขและมีความสามารถ ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากงานในช่วงวัยใดไม่ประสบความสำเร็จก็จะให้บุคคลนั้นไม่มีความสุข และพัฒนางานประจำวัยในช่วงต่อไปได้อย่างยากลำบาก ดังนั้นบุคคลที่มีการปรับตัวได้ในทัศนะของฮาวิกเฮริสท์ จึงหมายถึงบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และพัฒนางานประจำวัยให้ผ่านพ้นได้ด้วยดี ส่วน รอย (Roy. 1976, p.135) กล่าวว่า พื้นฐานที่เกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ประกอบด้วย ร่างกาย จิตใจ และสังคม ซึ่งทำงานผสมผสานเป็นหน่วยเดียวกัน เพื่อคงสภาวะปกติสุขหรือ

ภาวะสุขภาพดี ความเจ็บป่วยหรือสิ่งกระตุ้นอื่น ๆ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกหรือภายในบุคคลที่เข้าสู่ระบบชีวิตก่อให้เกิดความกระทบกระเทือนต่อบุคคลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม การปรับตัวเพื่อคงภาวะความสมดุลในบุคคลนั้น

โดย รอย (Roy. 1976, p.135-138 อ้างถึงใน วารุณี แจ่มกระจาย. 2540, น.19-20) มีความเชื่อว่า “บุคคลเป็นระบบการปรับตัวระบบหนึ่ง” ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ทั้งภายในตัวเองและภายนอกตลอดเวลา สิ่งแวดล้อมจัดเป็นตัวป้อนเข้า (Input) ที่ส่งไปที่ระบบการปรับตัว โดยเมื่อมีการปะทะสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าดังกล่าวแล้ว บุคคลจำเป็นต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของร่างกาย จิตใจและสังคมของบุคคล ซึ่งรอยได้จัดแบ่งสิ่งแวดล้อม ที่เปรียบเสมือนสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้บุคคลปรับตัวออกเป็น 3 ชนิด ได้แก่

1) สิ่งเร้าตรง (Focal Stimuli) คือ สิ่งเร้าที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ในขณะนั้น เช่น การถูกออกจากงาน กล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือดไปหล่อเลี้ยง เป็นต้น

2) สิ่งเร้าร่วม (Contextual Stimuli) คือ สิ่งเร้าอื่น ๆ ที่มีอยู่ในขณะนั้น นอกจากสิ่งเร้าตรง และมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัวของบุคคลนั้น โดยทั่วไปจะรวมถึงองค์ประกอบทางด้านพันธุกรรม ระยะเวลาการของบุคคลนั้น บุหรี่ ยา สุรา ยาเสพติดที่บุคคลนั้นใช้ อัตมโนทัศน์ บทบาท หน้าที่ของบุคคล ความเป็นตัวเอง แบบแผนสัมพันธ์ภาพทางสังคม แบบแผนการต่อสู้ อุปสรรค วัฒนธรรมประเพณี ศาสนา และความเครียดของบุคคล

3) สิ่งเร้าแฝง (Residual Stimuli) คือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคล เช่น ความเชื่อ ทศนคติ อุปนิสัย ประสบการณ์เดิม ค่านิยม และการดำเนินชีวิต เป็นต้น

นอกจากนี้ รอย ได้แบ่งการปรับตัวเพื่อคงภาวะความสมดุลในบุคคลเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ 4 ประการ ดังนี้

1) พฤติกรรมการปรับตัวตามความต้องการทางด้านสรีระ (Physiological Needs) มีพื้นฐานมาจากความต้องการมั่นคงทางด้านร่างกาย ซึ่งครอบคลุมความต้องการพื้นฐานในเรื่องการออกกำลังกายและการพักผ่อน โภชนาการ การขับถ่าย น้ำและเกลือแร่ ออกซิเจน การไหลเวียนโลหิต และการควบคุมความสมดุลของร่างกาย

2) พฤติกรรมการปรับตัวด้านมโนทัศน์ (Self Concept) เป็นการปรับตัวแบบที่มุ่งรักษาความมั่นคงทางด้านจิตใจ เป็นความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง หากบุคคลมีความมั่นคงทางจิตใจ มีความเชื่อมั่นและมองเห็นคุณค่าของตนเอง ยอมรับความเป็นจริง ย่อมปรับตัวได้ดีกว่าบุคคลที่มองตนเองไร้ค่า และไม่ยอมรับความเป็นจริง

3) พฤติกรรมการปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ (Role Function) บุคคลปรับตัวด้านนี้เพื่อให้เกิดความมั่นคงในด้านสังคม เป็นการกระทำของบุคคลตามหน้าที่ที่สังคมคาดหวังสำหรับบทบาทของบุคคลนั้น ในสถานการณ์ใดก็ตามบุคคลที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของตนเองได้ บุคคลจะต้องมีการปรับตัวเพื่อให้การแสดงบทบาทของตนเป็นไปตามปกติ จะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของบุคคลนั้น

4) พฤติกรรมการปรับตัวด้านการพึ่งพาอาศัยกันและกัน (Interdependence Relations) เป็นความต้องการพื้นฐานของบุคคลในอันที่จะคงไว้ซึ่งความมั่นคงทางสังคม เนื่องจากคนเราต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องและ

พึ่งพาอาศัยกันและกัน ความพอเหมาะระหว่างการพึ่งพาตนเอง การพึ่งผู้อื่น และการให้ผู้อื่นได้พึ่งพา มีส่วนช่วยให้เกิดความมั่นคงทางด้านจิตใจและสังคม

แอนดรูว์ และรอย (Andrew and Roy. 1991, p. 33-35 อ้างถึงใน ญัฐพล แนวจำปา. 2540, น.11-13) ได้อธิบายถึงการปรับตัวไว้ว่า การปรับตัวเป็นพฤติกรรมการตอบสนองของบุคคลเมื่อเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือสิ่งแวดล้อมของตนเอง เพื่อปรับให้คงสถานะสมดุลทั้งร่างกาย จิตใจและสังคม ซึ่งรอยเชื่อว่า คนเราประกอบด้วย กาย จิต สังคม (Man in Biopsychosocial Being) เป็นหน่วยเดียวที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ (Unified Whole) องค์ประกอบทั้ง 3 ส่วนนี้ มีความสัมพันธ์ต่อกัน ทำงานผสมผสานเป็นหน่วยเดียวกัน เพื่อคงภาวะปกติสุขหรือภาวะสุขภาพดี สาเหตุใดก็ตามที่มีผลต่อกาย ย่อมส่งผลกระทบต่อจิตใจและสังคมด้วย ดังนั้นบุคคลจึงต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาความสมดุลของร่างกาย จิตใจ สังคม บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวจะมีความมั่นคงในชีวิต พฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นคือ มีสุขภาพที่ดี ยอมรับความเป็นจริง ความพึงพอใจในชีวิต เป็นต้น ส่วนผู้ที่ประสบความล้มเหลวในการปรับตัว ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ ไม่ยอมรับความจริง เศร้าซึม เป็นต้น กลไกที่บุคคลใช้ในการปรับตัวเพื่อรักษาสมดุล ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

1) กลไกการควบคุม (Regular Mechanism) เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดขึ้นอัตโนมัติโดยที่บุคคลไม่รู้สึกรู้สีกตัว เป็นการทำงานร่วมกันของระบบประสาท ระบบต่อมไร้ท่อ การรับรู้และการตอบสนองเพื่อที่จะควบคุมการทำงานของร่างกายให้อยู่ในภาวะสมดุล

2) กลไกการรับรู้ (Cognator Mechanism) เป็นกลไกการปรับตัวที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์และการเรียนรู้ซึ่งเกี่ยวกับกระบวนการทางจิต สังคม ที่บุคคลใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับภาวะเครียด บุคคลจะเรียนรู้จากการปรับตัวในส่วนนี้จากทักษะการเข้าสังคม ประสบการณ์การแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันและระดับการศึกษาซึ่งเป็นการทำงานของสมองในระดับสูง

กลไกการปรับตัวทั้ง 2 ส่วน จะเกิดควบคู่กันเสมอ ทำงานร่วมกันเสมือนว่าเป็นหน่วยเดียวกัน โดยสิ่งเร้าจะผ่านเข้ามาทางกลไกการควบคุมแล้วส่งต่อไปที่กลไกการรับรู้ เมื่อวิเคราะห์ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ตามหลักของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) มาเป็นแนวทางในการทำความเข้าใจธรรมชาติของคน ซึ่งเชื่อว่ามนุษย์ต้องการปรับตัวเพื่อคงไว้ซึ่งความต้องการพื้นฐานอันเป็นดัชนีบ่งชี้ความมั่นคงของชีวิต และเนื่องจากมนุษย์เป็นหน่วยเดียวที่เรียกว่า ความมั่นคงของชีวิต (Biopsychosocial Being) จึงได้จากการที่บุคคลจะพึงมีความมั่นคงทางด้านร่างกาย (Physiologic Integrity) ความมั่นคงทางด้านสังคม (Social Integrity)

โรเจอร์ส (Rogers. 1991, p.108 อ้างถึงใน จุมจินต์ สลัดทุกข์. 2543, น.16 ; สุชาติ พาที. 2558, น.16-17) ผู้นำทฤษฎีว่าด้วยตนและทฤษฎีให้คำปรึกษาแบบผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง ได้พิจารณาการปรับตัวในแง่ของการปรับตัวภายในตนเอง โดยเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนเป็นศูนย์กลางของประสบการณ์ต่าง ๆ รอบตัว ซึ่งเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ส่วนหนึ่งของประสบการณ์ที่บุคคลได้รับรู้และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รวมทั้งการประเมินผลจากการมีปฏิสัมพันธ์นั้นก่อให้เกิดตัวเรา (Self) หรือ “โครงสร้างของตน” ขึ้นมาเป็นการรับรู้เกี่ยวกับตนในด้านต่าง ๆ เช่น บุคลิกลักษณะ ความสามารถของตน บทบาทต่าง ๆ ของตนในการเกี่ยวข้องกับผู้อื่น

และสิ่งแวดล้อม ทักษะคติและค่านิยมต่าง ๆ ของตัวเรา ประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับจึงมีส่วนสำคัญในการกำหนดบุคลิกภาพของบุคคลให้แตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนจะเข้าใจและรู้จักโลกส่วนตัวของเขาได้ดีที่สุด บุคคลที่ปรับตัวได้ คือบุคคลที่เป็นตัวของตัวเอง เข้าใจและยอมรับตนเองและผู้อื่น รวมทั้งสามารถรับรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ตามความเป็นจริง นำประสบการณ์นั้นมาจัดให้สอดคล้องกับโครงสร้างหรือบุคลิกลักษณะของตนอย่างไม่ขัดแย้งหรือบิดเบือน จะมีการรับรู้และความคิดเกี่ยวกับตนเองในทางบวก ส่วนบุคคลที่ปรับตัวไม่ได้ จะมีความขัดแย้งระหว่างความคิดเกี่ยวกับตนกับประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาใหม่อย่างมาก ทำให้เกิดความตึงเครียด วิตกกังวล สับสน ไม่แน่ใจ สูญเสียความเป็นตัวของตัวเองและมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนจะเป็นไปในทางลบ

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การปรับตัวเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในทุกช่วงวัย โดยมนุษย์มีพฤติกรรมปรับตัวเมื่อเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเองหรือสิ่งแวดล้อมของตนเอง เพื่อปรับให้คงสภาวะสมดุลของทั้ง 3 ส่วนประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน คือ ร่างกาย จิตใจ และสังคม พฤติกรรมปรับตัวของมนุษย์แบ่งออกเป็น 4 ประการ ประกอบด้วย พฤติกรรมปรับตัวตามความต้องการทางด้านสรีระ (Physiological Needs) พฤติกรรมปรับตัวด้านมโนทัศน์ (Self Concept) พฤติกรรมปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ (Role Function) และพฤติกรรมการปรับตัวด้านการพึ่งพาอาศัยกัน (Interdependence Relations) นอกจากนี้การปรับตัวยังส่งผลให้บุคคลสร้างตัวตน (Self) จากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น จนมีความสามารถในการรับรู้ เข้าใจและยอมรับตนเองและผู้อื่น ดังนั้นการปรับตัวจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการดำเนินชีวิตในแต่ละช่วงวัย บุคคลต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาความสมดุลของร่างกาย จิตใจ สังคม บุคคลที่ประสบความสำเร็จในการปรับตัวจะมีความมั่นคงในชีวิต ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกมาคือ มีสุขภาพดี ยอมรับความเป็นจริง พึ่งพอใจในชีวิต ส่วนผู้ที่ประสบความล้มเหลวในการปรับตัว จะก่อให้เกิดปัญหาทั้งด้านสุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิต

1.5 การวัดการปรับตัว

วารุณี แจ่มกระจ่าง (2540, น.141) ได้ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร โดยได้นำแบบการวัดการปรับตัวของ ดารณี ประคองศิลป์ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้ .948 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ จริงมากที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1) มีจำนวนข้อคำถาม 135 ข้อ โดยผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนเฉลี่ยรวม แสดงว่า มีการปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า

สุกัญญา ตันตระกูล (2548, น.87) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วัดการปรับตัวของนักศึกษาโดยสร้างแบบสอบถามการปรับตัว มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ จริงมากที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1) มีจำนวนข้อคำถาม 47 ข้อ โดยผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนเฉลี่ยรวม แสดงว่า มีการปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า

สุชาติ พาที (2558, น.113) ได้ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร วัดท่าพระ วัดการปรับตัวของนักศึกษาโดยสร้างแบบสอบถามการปรับตัว มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ จริงมากที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1) มีจำนวนข้อคำถาม 61 ข้อ โดยผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนเฉลี่ยรวม แสดงว่า มีการปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า

จากการวัดการปรับตัวข้างต้น สรุปได้ว่า การปรับตัวสามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้นี้ ผู้ศึกษาจึงวัดการปรับตัว โดยใช้แบบสอบถามการปรับตัวของนิสิต ของ นิรมล สุวรรณโคตร (2553, น.98) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ จริงมากที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1) มีจำนวนข้อคำถาม 52 ข้อ เนื่องจากข้อคำถามมีความครอบคลุมและสะท้อนลักษณะการปรับตัวของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จึงเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว

2.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Personality ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า Persona ซึ่งแปลว่าหน้ากาก ตัวละครสมัยกรีกโบราณสวมใส่สำหรับแสดงบทบาทตามสถานภาพของหน้ากากนั้น คล้ายคลึงกับการแสดงโขนของไทย อันที่จริงแล้วการดำเนินชีวิตประจำวันในทุกสังคม บุคคลแต่ละคนต้องแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ แตกต่างกันไปตามสถานภาพอยู่แล้ว ไม่ว่าจะป็นสถานภาพตามเพศ อายุ ระดับสติปัญญา วุฒิภาวะทางอารมณ์ พื้นฐานการศึกษา การประกอบอาชีพ ตลอดจนฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. 2552, น.3) ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของคำว่าบุคลิกภาพ ไว้ดังนี้

จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2557, น.215) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนพฤติกรรมซึ่งเกิดขึ้นซ้ำ ๆ และเป็นลักษณะเฉพาะตัวบุคคลที่ใช้เป็นแนวทางในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม แบบแผนพฤติกรรมประกอบด้วยพฤติกรรมภายนอกที่แสดงออก และพฤติกรรมภายในของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากบุคคลอื่น

กอร์ดอน แอลพอร์ต (Gordon Allport. 1937 อ้างถึงใน Dewey. 2007, จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. 2557, น.215) กล่าวว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำให้บุคคลแตกต่างจากคนอื่น ซึ่งรวมถึงปัจจัยทางพันธุกรรมและประสบการณ์ตลอดจนวิธีการผสมผสานหรือการเชื่อมโยงระหว่างองค์ประกอบทั้งสองดังกล่าว

นภาพร อยู่ถาวร (2560, น.2) ให้ความหมายของบุคลิกภาพ (Personality) ว่าหมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่มีความมั่นคงในการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อย่างมีแบบแผน ทั้งในด้านการคิด อารมณ์ และพฤติกรรม อันเป็นผลให้บุคคลอื่นรับรู้ เข้าใจ และจำแนกแยกความแตกต่างของบุคคลนั้นกับบุคคลอื่นได้

สายฝน แสนเมือง (2562, น.31) สรุปความหมายของบุคลิกภาพว่าหมายถึง ลักษณะหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่แตกต่างจากบุคคลอื่น ซึ่งรวมคุณลักษณะทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนลักษณะกิริยาท่าทาง การแสดงออกทางอารมณ์ ทัศนคติ และค่านิยม อันแสดง ให้เห็นถึงลักษณะนิสัยเฉพาะตัวบุคคล

ทัตดาว สลุงโครพ (2562, น.20) สรุปความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง ลักษณะการแสดงออกของบุคคลที่ตอบสนองต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งอย่างเป็นแบบแผนเฉพาะตัว โดยบุคลิกภาพมีลักษณะภายนอกและภายใน ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันโดยเด็ดขาด ทุก ๆ ลักษณะของบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ต่อกันและกัน บุคลิกภาพนั้นมีอิทธิพลต่อการปรับตัวของบุคคล โดยวิธีการปรับตัวของบุคคลจะเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลนั้น

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่ใช้เป็นแนวทางใน การปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม เป็นแบบแผนพฤติกรรมที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ โดยบุคลิกภาพหมายรวมถึง คุณลักษณะทั้งด้านร่างกายและจิตใจตลอดจนลักษณะกิริยาท่าทาง การแสดงออกทางอารมณ์ ทัศนคติ และค่านิยม ซึ่งส่งผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่นที่มีต่อบุคคลผู้นั้น บุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการปรับตัวของบุคคล โดยวิธีการปรับตัวของบุคคลจะเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลนั้น

2.2 ความสำคัญของบุคลิกภาพ

กึ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ (2552, น.12-13) กล่าวว่า ตามความหมายของบุคลิกภาพทำให้เข้าใจได้ว่า บุคลิกภาพไม่ได้หมายถึงภาพหรือลักษณะที่มองเห็นแต่เพียงเปลือกนอกเท่านั้น หากแต่รวมถึงสิ่งที่แฝงเร้นอยู่ในตัวบุคคลด้วย ในอดีตนักปราชญ์กรีกโบราณ คือ โซเครตีส (Socrates. 470-399 B.C.) เสนอไว้ว่าให้บุคคลรู้จักตนเอง แนวคิดนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางจากนักมนุษยนิยม เพราะการที่บุคคลได้รู้จักตนเอง และมีความรู้ความเข้าใจในบุคลิกภาพของตนอย่างถูกต้อง จะทำให้บุคคลสามารถพัฒนาและปรับปรุงตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันส่งผลต่อการปรับตัวภายใต้สภาพการณ์ต่าง ๆ แต่การพัฒนาและฝึกฝนบุคลิกภาพไม่ควรใช้เพียงสามัญสำนึกเท่านั้น ควรต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ ทฤษฎีและผลการวิจัยทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน ในการปฏิบัติตนไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น บุคลิกภาพก็เป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่รวมอยู่ในตัวบุคคลทั้งด้านกายภาพและพฤติกรรมที่แสดงออกในโอกาสต่าง ๆ ของสังคมทั่วไป การมีบุคลิกภาพที่ดีของบุคคลจึงเปรียบเหมือนกับการมีขุมทรัพย์มหาศาล ซึ่งมีผลต่อการสร้างมิตรไมตรี การครองใจคนและการสร้างความประทับใจแก่ผู้พบเห็นอันสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทุกวงการ

ธนินต์ย์ เนียมทันต์ (2536, น.51-52 อ้างถึงใน สายฝน แสนเมือง. 2562, น.33-34) กล่าวว่า บุคลิกภาพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคมของบุคคลเป็นอย่างมาก ซึ่งสามารถพิจารณาในประเด็นต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1) ความมั่นใจ

ผู้ที่มีบุคลิกภาพดีย่อมมีความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้น ทำให้กล้าแสดงออก ดังนั้นโอกาสของการที่จะประสบความสำเร็จจึงมีมากขึ้น

2) การคาดหมายพฤติกรรม

ถ้ารู้ว่าบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพอย่างไร จะสามารถทำนายได้ว่า ในสถานการณ์ใดจะแสดงพฤติกรรมอย่างไร

3) การยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

การที่สามารถบอกได้ว่าบุคคลหนึ่งแตกต่างจากอีกบุคคลหนึ่ง โดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นประจำสม่ำเสมอของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งบุคลิกภาพจะช่วยให้สามารถจำ รู้จัก เข้าใจบุคคลแต่ละคนได้ ตลอดจนรู้วิธีที่จะปรับตัวให้เข้ากับบุคคลเหล่านั้นได้ ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันในสังคม

4) การตระหนักในเอกลักษณ์ของบุคคล

การตระหนักในเอกลักษณ์ของบุคคลทำให้คนมีลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นของตนเอง

5) การปรับตัวให้เข้ากับคนอื่น ๆ

การที่รู้จักบุคลิกภาพของบุคคลอื่น ทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่ายขึ้น บุคลิกภาพมีส่วนสำคัญช่วยให้สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลและสถานการณ์ได้ดี รวดเร็ว และง่ายขึ้น

6) ความสำเร็จ

คนที่มีบุคลิกภาพดีย่อมได้เปรียบบุคคลอื่น ในเรื่องของพื้นฐานแห่งความสำเร็จเชื่อถือแก่ผู้พบเห็น ช่วยให้งานสำเร็จได้โดยง่าย ได้รับความร่วมมือและการติดต่อเป็นอย่างดี

7) การยอมรับของกลุ่ม

คนที่มีบุคลิกภาพดีย่อมเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ซึ่งทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้โดยง่าย

โรสไฮดา ปาทาน (2552, น.5) กล่าวว่า การศึกษาในเรื่องของบุคลิกภาพนั้นว่ามีความสำคัญยิ่ง เพราะจะทำให้เข้าใจและสามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลในอนาคตได้ และบุคคลจะมีลักษณะบุคลิกภาพหรือพฤติกรรมอย่างไรในอนาคตนั้น ย่อมเป็นผลมาจากบุคลิกภาพในปัจจุบันนั่นเอง ลักษณะบุคลิกภาพบางอย่างมีความสำคัญมากต่อการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว (Introvert – Extrovert) ซึ่งมาจากแนวคิดของจุง (Jung) บุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัวมีอิทธิพลต่อการปรับตัวอย่างยิ่ง ถ้าบุคคลมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียวหรือมากเกินไป ไม่เหมาะสมแล้ว บุคคลนั้นย่อมประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นและอาจกลายเป็นโรคจิตโรคประสาทได้ในที่สุด การเป็นโรคจิต โรคประสาทจะเกี่ยวเนื่องกับสุขภาพจิต

อุบลรัตน์ หวายเจริญ (2539, น.3 อ้างถึงใน โรสไฮดา ปาทาน. 2552, น.4) ได้กล่าวว่า บุคลิกภาพมีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคมเป็นอันมาก ความสำเร็จและความล้มเหลวในการประกอบอาชีพของบุคคลต่าง ๆ ย่อมขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของบุคคลนั้นเป็นสำคัญ บุคลิกภาพดียังช่วยสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น บุคคลสามารถปรับปรุงและส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพได้ เนื่องจากบุคลิกภาพได้รับอิทธิพลจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมที่เป็นส่วนสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมปรับตัวของบุคคล บุคลิกภาพมีส่วนสำคัญต่อการปรับตัวของบุคคลและการแสดงออกทางอารมณ์ด้วยเช่นกัน บุคลิกภาพเป็นสื่อที่ช่วยให้รู้จักคนใดคนหนึ่งในภาพรวมทั้งหมด เช่น รูปร่าง หน้าตา กิริยาท่าทาง น้ำเสียง การพูด การแต่งกาย การแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ความสนใจ ความต้องการ และอื่น ๆ (ประดินันท์ อุปรนัย. 2545, น.101) บุคลิกภาพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในสังคม ทั้งในด้านส่วนตัว การเรียน และอาชีพการงาน บุคลิกภาพที่ดีเป็นที่ชื่นชอบของคน

โดยทั่วไป ซึ่ง กัญยา สุวรรณแสง (2533, น. 1) กล่าวว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพที่ดีจะทำให้สามารถสานสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างราบรื่น เพราะจะช่วยให้บุคคลผู้นั้นเป็นที่ยอมรับ ยกย่อง และเกิดความรู้สึกประทับใจ ในการคบหาสมาคมและอยู่ร่วมกัน ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ ของชีวิตตามไปด้วย ทั้งนี้ลักษณะของผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดีนั้นมีลักษณะดังนี้ (เพ็ชรี รูปวิเชียร. 2540, น.5) มีความร่าเริง แจ่มใส สดชื่น ไม่ทำหน้าตาบูดบึ้ง เศร้าหมอง ไร้ชีวิตชีวา มีความประณีต เรียบร้อย ทั้งในเรื่องกิริยามารยาท การแต่งกายและการพูดจา มีความเป็นมิตรกับผู้อื่น มองคนในแง่ดีอยู่เสมอ ให้อภัยผู้อื่น มีความพอใจและมีความรู้สึกเป็นสุขในสิ่งที่ตนมีอยู่ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เมตตากรุณา ไม่เห็นแก่ตัว ใจกว้าง และจริงใจกับทุกคน มีอารมณ์ดี สนุกสนานเป็นนิจสิน เมื่อพบความทุกข์ก็หาทางระบายอย่างถูกวิธี มีความรอบคอบ ระมัดระวัง ใคร่ครวญ ไตร่ตรองอยู่เสมอในการกระทำและคำพูด เมื่อกระทำผิดพลาดก็กล้ารับผิด มีความอดทน มานะ จิตใจมั่นคง กระตือรือร้น มีความแนบเนียน รู้จักกาลเทศะ รู้จักวางตัวและทำทางให้เหมาะสมในทุก ๆ โอกาส มีความทันสมัย รอบรู้ ใฝ่รู้อยู่เสมอ เพื่อที่จะได้ปรับปรุงตัวให้เหมาะสมกับทุกสถานการณ์ เป็นคนที่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ให้ออกาสผู้อื่น ไม่ปิดกั้นตัวเองอยู่ในกรอบจนเกินไป มีความยืดหยุ่น มีความมั่นใจในตนเองและพร้อมที่จะแสดงออกได้ทุกเมื่อ

จากความสำคัญของบุคลิกภาพข้างต้น สรุปได้ว่า บุคลิกภาพมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคมของบุคคลเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านส่วนตัว การเรียน และอาชีพการงาน นอกจากนี้บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลได้รู้จักตนเอง ซึ่งนำไปสู่ความสามารถในการพัฒนาและปรับปรุงตนเองภายใต้สภาพการณ์ต่าง ๆ ได้ ตลอดจนสามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นได้โดยง่าย สามารถสร้างมิตรไมตรี ครองใจคนและสร้างความประทับใจแก่ผู้พบเห็น ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในทุกวงการ

2.3 แนวคิดของบุคลิกภาพแบบแสดงตัว-เก็บตัว

คาร์ล กุสตาฟ จุง (นवलละอ สุภาผล. 2527 อ้างถึงใน สายฝน แสนเมือง. 2562, น.35-36) มีแนวคิดว่าบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลเป็นเสมือนผลผลิตของอดีต กล่าวคือ มนุษย์ได้ถูกปรุงแต่งและถูกวางรูปแบบให้เป็นตัวตนในปัจจุบันโดยมีประสบการณ์ที่สะสมในอดีตโดยไม่รู้จุดเริ่มต้นของมนุษย์ว่าแยกมาจากเผ่าใด รากฐานของบุคลิกภาพจึงเป็นเรื่องอดีตชาติ (Archaic) และบรรพกาล (Primitive) ซึ่งติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด และเป็นเรื่องของความไร้สำนึกที่ไม่สามารถจดจำได้ และมีขอบเขตกว้างขวาง (Universal) ในส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์นั้น จุงเชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์เป็นผลรวมของอนาคตกาลกับอดีตกาล (Teleology and Causality) พฤติกรรมของมนุษย์ได้รับเงื่อนไขไม่เพียงแต่ความแตกต่างที่เกิดจากอดีตกาลเท่านั้น แต่ยังเกิดจากปัจจัยอื่นอีก เช่น ความมุ่งหมายและความปรารถนาในอนาคตกาลของบุคคลอีกด้วย โดยอดีตกาลเป็นความจริงที่แสดงออกในขณะที่อนาคตกาลเป็นเสมือนศักยภาพที่จะชี้นำบุคคลให้เกิดพฤติกรรม ดังนั้นแนวความคิดที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ คือความคาดหวังในผลข้างหน้า อันเป็นการรับรู้ถึงการมองไปสู่อนาคต ซึ่งเป็นสาเหตุให้บุคคลเกิดแนวทางในการพัฒนาตนเองในทางสร้างสรรค์เพื่อแสวงหาความสมบูรณ์และคำนึงถึงการเกิดมาเพื่อมีชีวิตใหม่

อีกครั้งหนึ่ง (Rebirth) นอกจากนี้ จุง มีความเชื่อว่า บุคลิกภาพของคนเราซึ่งแต่ละคนมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวนั้น มีการสะสมต่อเนื่องมาตลอดนับแต่เริ่มมีชีวิต และเน้นความสำคัญที่ประสบการณ์จากการดำเนินชีวิตของคนเรา โดยมีความเห็นว่ามีส่วนสร้างสมบุคคลให้มีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วบุคลิกภาพของบุคคลแบ่งเป็น 2 แบบ ดังนี้

1) บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) หรือประเภทเปิดเผย บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบนี้จะชอบสังคม มีแนวโน้มที่จะสนใจสิ่งภายนอกคิดแต่เรื่องภายนอกตัวเอง มีลักษณะเป็นคนที่ชอบแสวงหาและชอบกระทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ชอบเด่น ชอบแต่งตัวดี ๆ ชอบนำตัวไปพัวพันกับสิ่งแวดล้อมหรือกับบุคคลอื่นโดยทั่วไปเป็นคนเปิดเผย ชอบการเปลี่ยนแปลง ไม่ชอบเก็บตัว เป็นคนที่พูดคุยกุสนุกรสนานเป็นกันเองมีลักษณะเปิดเผยคบคนง่าย ใจกล้า ชอบที่จะแสวงหาประสบการณ์ชีวิต โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมทั้งกิจกรรมจริง ๆ มากกว่าการอ่านจากหนังสือหรือนั่งคิดเอาเองตามลำพัง แต่งตัวดีพิถีพิถัน ไม่ชอบอะไรที่ซ้ำซากจำเจ เปลี่ยนแปลงความเคยชินหรือลักษณะนิสัยของตนเองได้ง่ายเพื่อให้เหมาะกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป ชอบเผชิญหน้ากับปัญหาต่าง ๆ ชอบทำอะไรโดยไม่วางแผนล่วงหน้า ชอบนำตัวเองไปพัวพันกับสิ่งแวดล้อมหรือบุคคลอื่นโดยทั่วไป ชอบสมาคมการแสดงออกของอารมณ์เห็นได้ชัดเจน ไม่ว่าจะโกรธเศร้าโศก ดีใจเสียใจ หรือเบื่อหน่ายอะไร มีอารมณ์อ่อนไหวเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว มีนิสัยสนุกสนานร่าเริง มีความต้องการที่จะเข้าสังคม ชอบคบหาสมาคมกับเพื่อน ๆ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ในทางบวก มีอุปนิสัยที่เปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมของสิ่งแวดล้อม เมื่อเกิดความคับข้องใจมักมีพฤติกรรมในรูปของการป้องกันตัว (Defense)

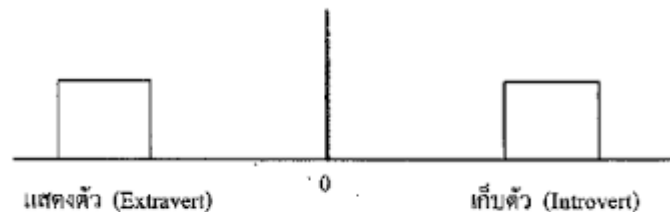
2) บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) เป็นพฤติกรรมการหันตัวเองออกจากสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์ในทางลบ บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบนี้มักทำหรือคิดโดยผูกพันกับตนเองมากกว่าบุคคลอื่นหรือสิ่งแวดล้อมอื่น เป็นคนลึกลับ ชอบเก็บตัว ไม่ชอบสังสรรค์ไม่ชอบสังคม ไม่ชอบทำตัวเด่นเมื่อออกงาน ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ชอบทำอะไรตามกฎเกณฑ์และแบบแผนที่วางเอาไว้มีหลักการที่แน่นอนในการที่จะควบคุมตนเอง เมื่อเกิดความคับข้องใจมักมีพฤติกรรมแบบหลบหนี แยกตัวออกไปจากสังคม (Isolation, withdrawal) บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวจะเป็นบุคคลประเภทชอบอยู่โดดเดี่ยว ชอบอยู่ตามลำพังชอบทำงานคนเดียว ใช้ความคิดของตัวเองเป็นหลักในการสำรวจตัวเอง ควบคุมตัวเอง คิดแต่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวเอง สนใจเฉพาะเรื่องของตนเองผูกพันกับสิ่งต่าง ๆ กับตัวของตัวเองมากกว่าที่จะผูกพันกับสังคม ไม่ค่อยกล้าแสดงตัวต่อชุมชน มักเก็บความทุกข์ไว้กับตนเอง เก็บความรู้สึกเก่ง ไม่ค่อยจะแสดงออก มักจะหวาดระแวง มีความกดดันทางอารมณ์มีลักษณะเป็นหนอนหนังสือ ไม่ชอบติดต่อกับคนหมู่มาก มีหลักการที่แน่นอนในการที่จะควบคุมตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมาก ทำอะไรมักขึ้นกับการตัดสินใจของตนเองเป็นใหญ่ชอบนั่งคิดนั่งฝัน นอกจากนี้ จุง ยังกล่าวว่าคุณคนที่มี บุคลิกภาพแบบเก็บตัวนี้ เป็นคนประเภทชอบเปลี่ยนสังคมให้เป็นไปตามความคิดของตนมากกว่าที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคมภายนอก สำหรับเด็กประเภทเก็บตัว มักทำให้ผู้ปกครองหลงเชื่อว่าเป็นเด็กที่เงียบ ๆ ไม่สูงส่งกับใคร เป็นเด็กนิสัยดีน่ารัก แท้จริงเด็กอาจมีปัญหาในเรื่องการปรับตัวและมีแนวโน้มที่จะเป็นโรคจิต

โรคประสาทได้ง่ายกว่าเด็กที่ชอบแสดงตัว ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบนี้มักเป็นนักคิด เสนอแนวความคิดที่มีประโยชน์ ต่อสังคม สามารถสร้างกฎ ทฤษฎีและสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ

จากลักษณะบุคลิกภาพทั้งสองแบบที่กล่าวข้างต้น บุคคลบางคนไม่ถึงกับโน้มเอียงไปในลักษณะใด ลักษณะหนึ่งโดยเฉพาะ คือเป็นกลาง ๆ ไม่ชอบเก็บตัวมากไปและไม่ชอบแสดงออกมากไป จึงเรียกบุคคลประเภทนี้ว่า บุคลิกแบบกลาง ๆ (Ambivert) ซึ่งจะเป็นคนแบบธรรมดา ๆ ไม่เด่น เป็นพวกที่ผสมผสานอยู่ในคนส่วนใหญ่ทั่วไป

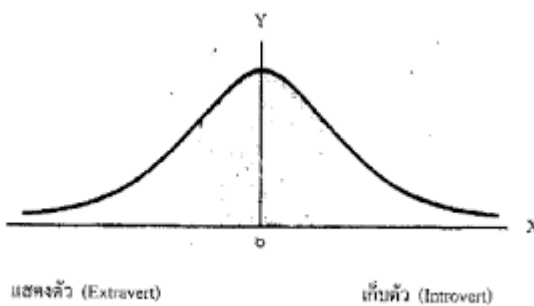
สแต็กเนอร์ (Stagner. 1968, p.764-A อ้างถึงใน นิพนธ์ แจ็งเอี่ยม. 2519, น.8-9) ได้รวบรวม แนวความคิดของนักจิตวิทยาในเรื่องของการเก็บตัวและแสดงตัวว่ามีอยู่ 3 แนวคิด ดังนี้

1) แนวความคิดที่ 1 เป็นแนวความคิดที่ว่า พวกเก็บตัวและแสดงตัวจะแยกกันอย่างเด็ดขาด และเป็นลักษณะตรงกันข้ามกัน ดังภาพที่ 1 จากแนวคิดที่ 1 โดยลักษณะของคนปกติตามสภาพความเป็นจริงย่อมมีทั้ง ลักษณะแสดงตัวและเก็บตัวในคนเดียวกัน แล้วแต่บุคคลจะมีลักษณะใดเด่นออกมา บุคลิกภาพของบุคคลนั้นก็ จะแสดงพฤติกรรมไปในทางนั้น จึงเป็นการยากที่จะแยกบุคลิกภาพแสดงตัวและเก็บตัวออกจากกันโดยเด็ดขาด



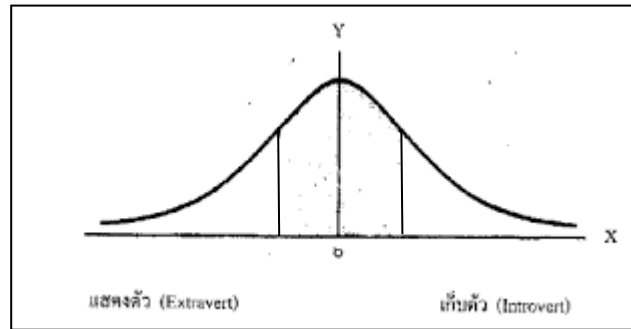
ภาพที่ 2-1 พวกแสดงตัวและเก็บตัวจะแยกออกจากกันอย่างเด็ดขาด

2) แนวความคิดที่ 2 นักจิตวิทยาเชื่อว่าพวกแสดงตัวและเก็บตัวจะอยู่คนละข้างของโค้งปกติ ดังภาพประกอบที่ 2



ภาพที่ 2-2 พวกแสดงตัวและเก็บตัวจะอยู่คนละข้างของโค้งปกติ

3) แนวความคิดที่ 3 เป็นแนวความคิดที่มีผู้นิยมกันมาก โดยแบ่งมนุษย์ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มแสดงตัว (Extravert) กลุ่มแอมบิเวต (Ambivert) และกลุ่มเก็บตัว (Introvert) สำหรับพวกแอมบิเวตเป็นพวกที่มีบุคลิกภาพกลาง ๆ ไม่เก็บตัวหรือแสดงตัวจนเกินไป บุคคลพวกนี้มีจำนวนมาก ดังภาพประกอบที่ 3



ภาพที่ 2-3 พวกแสดงตัว เก็บตัว และพวกที่มีบุคลิกแบบกลาง ๆ

ชนพรณ กลั่นเพชร (2552, น.78-81) ได้กล่าวถึงระบบความสัมพันธ์ภายในของบุคคลประกอบด้วยรูปแบบทางจิตวิทยาของบุคคลที่เป็นเจตคติพื้นฐาน (Basic Attitudes) โดยสามารถแบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 2 ประเภท (Two Psychological Type) ดังนี้

1) พวกแสดงตัวหรือผู้ที่มีเจตคติที่หันออกจากตนเอง (Extraversion) จะมีการแสดงออกที่เผชิญกับโลกภายนอก บุคคลประเภทนี้จะชอบแสดงตัว ชอบสังคม มักจะมีเพื่อนมาก ชอบพูดมากกว่าฟัง ช่างพูด ร่าเริงแจ่มใส มีความสามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ชอบการเปลี่ยนแปลง มีนิสัยเปิดเผย มีความเชื่อมั่น บนพื้นฐานแห่งความเป็นจริง รู้จักผ่อนปรน และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์อย่างเหมาะสม มีความยืดหยุ่น กล้าต่อสู้ และเผชิญกับปัญหา สนใจกับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ชอบมีประสบการณ์ด้วยตนเอง และไม่จริงจังกับความผิดพลาดต่าง ๆ เป็นต้น

2) พวกเก็บตัวหรือผู้ที่มีเจตคติหันเข้าหาตนเอง (Introversion) เป็นผู้ที่มุ่งเข้าหาตนเอง บุคคลเหล่านี้มักจะไม่กล้าตัดสินใจ ไม่แน่ใจ จิตใจไม่มั่นคง สงบเสงี่ยม ไม่ชอบคบค้าสมาคมกับผู้อื่น เก็บตัว ชอบอยู่ตามลำพัง ไม่ยืดหยุ่น มักมีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว ยึดมั่นในความรู้สึกของตนเอง อารมณ์หงุดหงิดและห้วนใจง่าย มักจะมีความรู้สึกเหงา และว้าวุ่น และเมื่อเกิดปัญหาก็มักจะแยกตัวออกไปจากสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดปัญหา นอกจากนี้ยังไม่มีควมไว้วางใจผู้อื่น การมองผู้อื่นด้วยความพินิจ พิเคราะห์ ตลอดจนจะไม่ชอบความก้าวร้าวและรุนแรง

เจตคติพื้นฐานทั้งสองประการนี้จะเกิดขึ้นในบุคลิกภาพ โดยที่บุคคลจะไม่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ในตัวเองแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะมีทั้งสองลักษณะอยู่ในตัว และถ้าเจตคติอย่างหนึ่งอย่างใดมีลักษณะเด่นเจตคตินั้นก็จะเข้ามาอยู่ในจิตสำนึกในขณะที่อีกเจตคติหนึ่งจะด้อยและอยู่ในจิตไร้สำนึก ทำให้การรับรู้ตนเอง (Ego) แสดงตนโดยหันตัวเองออกสู่การติดต่อกับโลกภายนอก ในขณะที่สิ่งที่อยู่ในประสบการณ์ไร้สำนึก (Personal Unconscious) จะเป็นลักษณะที่หันเข้าหาตนเอง อย่างไรก็ตาม ลักษณะทางบุคลิกภาพทั้ง 2 อย่างนี้ต่างก็ให้ผลที่ดีและผลเสียต่างกันไป เช่น การหันเข้าหาตนเองอาจจะทำให้บุคคลมีการสร้างสรรค์และผลิตสิ่งที่เป็น

ประโยชน์ แต่จะเกิดผลเสียที่อาจหมกหมุ่นและซึมเศร้า อยู่กับตนเองมากเกินไป ส่วนการหันออกจากตนเอง จะทำให้กล้าตัดสินใจแต่อาจจะเกิดผลเสีย คือ กล้ามากเกินไปโดยปราศจากการวิเคราะห์และการพิจารณา สิ่งต่าง ๆ ด้วยความรอบคอบ

กันยา สุวรรณแสง (2533, น.80-86) ได้สรุปลักษณะของบุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) และแบบแสดงตัว (Extravert) ตามแนวคิดของจุง ดังนี้

1) บุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert)

1.1) ชอบการทำงานเงียบ ๆ คนเดียว ไม่ชอบปรึกษาหารือกับใคร แต่มักทำงานคนเดียวได้ดีเป็นพิเศษเพราะมีโครงการและแผนงานอย่างละเอียดรอบคอบ

1.2) มีความวิตกกังวลในเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง เช่น กลัวคนนินทา กลัวโชคร้าย

1.3) ชอบสนใจข่าวลือ

1.4) ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง

2) บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extravert)

2.1) ชอบสังคม คือบุคคลที่มีลักษณะเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่าย ชอบช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ มีความรื่นเริง สนุกสนาน ไม่ชอบการศึกษาโดยลำพัง และมีความสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและถูกกาลเทศะ

2.2) ชอบเป็นผู้นำ ชอบโดดเด่น อยากรับความยอมรับนับถือ และมีความเชื่อมั่นในตนเอง

2.3) ชอบผจญภัย มีความกล้าหาญ ชอบความตื่นเต้น และชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ

2.4) ชอบอิสระ ไม่ชอบระเบียบแบบแผน ไม่ชอบความซ้ำซากจำเจ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ ไม่ชอบขอความช่วยเหลือจากใคร

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว

| แบบเก็บตัว (Introvert Personality) | แบบแสดงตัว (Extrovert Personality) |
|--|---|
| 1. การตัดสินใจมักขึ้นอยู่กับตนเอง | 1. มีความเชื่ออยู่บนรากฐานของความจริงและข้อมูลที่ได้มาอย่างยุติธรรม |
| 2. มีมาตรฐานกฎเกณฑ์ที่แน่นอนเพื่อควบคุมอุปนิสัยของตนเอง | 2. อุปนิสัยถูกควบคุมโดยความจำเป็น |
| 3. ไม่ค่อยมีการยืดหยุ่นและปรับตัว | 3. พร้อมทั้งจะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ |
| 4. พะวงถึงตนเองมากเป็นพิเศษ | 4. ไม่ค่อยพะวงถึงตัวเองมากนัก |
| 5. การปรับตัวมักเป็นไปรูปแบบการหลบหนี | 5. การปรับตัวมักเป็นไปในรูปแบบของการชดเชย |
| 6. ถ้าจะเกิดความผิดปกติทางใจมักจะเป็นประเภทวิตกกังวล Anxiety | 6. ถ้าจะเกิดความผิดปกติทางใจมักจะเป็นประเภทที่ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ Hysteria |

ตารางที่ 2-1 ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบุคลิกภาพแบบแสดงตัวและแบบเก็บตัว

(กันยา สุวรรณแสง. 2533, น.85-86)

จากแนวคิดบุคลิกภาพดั้งข้างต้น สรุปได้ว่า แนวคิดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว เป็นแนวคิดของจุง (Jung) ซึ่งแบ่งบุคลิกภาพของมนุษย์ตามเจตคติพื้นฐาน (Basic Attitudes) 2 ประการ คือ เจตคติที่หันออกจากตนเอง (Extraversion) และเจตคติหันเข้าหาตนเอง (Introversion) ซึ่งส่งผลให้บุคคลมีการแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมต่างกัน และมีการปรับตัวในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน โดยบุคลิกภาพแบบเก็บตัว (Introvert) เป็นบุคคลที่มี ลักษณะไม่ชอบเข้าสังคม เงียบขรึม ไม่เปิดเผย มีระเบียบแบบแผน ไม่ยืดหยุ่น และไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ค่อนข้างมองโลกในแง่ร้าย และเมื่อเผชิญปัญหามักจะหลีกเลี่ยงและแยกตัวมากกว่าที่จะต่อสู้ บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extrovert) มีลักษณะตรงกันข้าม คือ เป็นบุคคลที่มีลักษณะ ชอบเข้าสังคม เปิดเผย ร่าเริง มีความยืดหยุ่นและชอบการเปลี่ยนแปลง มองโลกในแง่ดี และเมื่อเผชิญปัญหามักจะต่อสู้ ไม่ท้อถอยง่าย ๆ ส่วนบุคลิกแบบก้ำกึ่ง (Ambivert) มีลักษณะไม่ถึงกับโน้มเอียงไปในลักษณะใดลักษณะหนึ่งโดยเฉพาะ คือ เป็นกลาง ๆ ไม่ชอบเก็บตัวมากไปและไม่ชอบแสดงออกมากไป ซึ่งจะเป็นคนแบบธรรมดา ๆ ไม่เด่น เป็นพวกที่ผสมผสานอยู่ในคนส่วนใหญ่ทั่วไป

2.5 การวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว

ธนพรรณ กลั่นเพชร (2551, น.143) ได้ศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว กับทัศนคติความรักและความสัมพันธ์ทางเพศของผู้สูงอายุ วัดบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว โดยใช้แบบวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว ของ นวลละออ สุภาพล (2534, น.84) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ จาก จริงที่สุด (6) ถึง ไม่จริงเลย (1) มีจำนวนข้อคำถาม 17 ข้อ โดยผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนเฉลี่ยรวม จัดอยู่ในกลุ่มบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ส่วนผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยรวม จัดอยู่ในกลุ่มบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

ดาริกา เอนกนิธิ (2547, น.97) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความทันสมัยของวัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว วัดบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว โดยใช้แบบวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว ของสมจิต อภิชนาพงศ์ (2523) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ จริงมากที่สุด (4) ถึง ไม่จริงเลย (0) มีข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ ผู้ที่ได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 70 ขึ้นไป แสดงว่ามีบุคลิกภาพแสดงตัว ผู้ที่ได้คะแนนระหว่างเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 31-69 แสดงว่าเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบก้ำกึ่ง และผู้ที่ได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 30 ลงมา แสดงว่าเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

โรสไฮดา ปาทาน (2552, น.51) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาบุคลิกภาพและเขาว์อารมณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วัดบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัว โดยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ มากที่สุด (5) ถึง น้อยที่สุด (1) มีข้อคำถามจำนวน 40 ข้อ ผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนเฉลี่ยรวม จัดอยู่ในกลุ่มบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ส่วนผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยรวม จัดอยู่ในกลุ่มบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

จากวิธีการวัดบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพสามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงวัดบุคลิกภาพ ใช้แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ จริงที่สุด (5) ถึง จริงน้อยที่สุด (1) จำนวน 30 ข้อ มีคะแนนเต็ม 150 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนรวมของบุคลิกภาพ คือ ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 71 แสดงว่ามีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 71 ถึง 110 แสดงว่า มีบุคลิกภาพแบบก้ำกึ่ง และผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 111 ถึง 150 แสดงว่า มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

3.1 ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู

บุญญรัตน์ ขจรพัฒนารกุล (2551, น.34) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ปฏิบัติต่อเด็กในด้านต่าง ๆ ด้วยการดูแลเอาใจใส่ ให้ความรักความอบอุ่น ช่วยเหลือแนะนำสั่งสอน ตอบสนอง ความต้องการทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อให้เด็กได้เติบโตเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

วารุณี แจ่มกระจาย (2556, น.8) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การรับรู้และความรู้สึกของนักศึกษา ที่มีต่อวิธีการที่บิดา มารดา ปฏิบัติต่อตนเองในเรื่องต่าง ๆ

จตุพร เพ็งชัย (2534, น.99-101 อ้างถึงใน สุชาติ พาที. 2558, น.43) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่ผู้ใหญ่ในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วย บิดา มารดา และบุคคลอื่น ๆ ปฏิบัติต่อเด็กเพื่อสนอง ความต้องการที่จำเป็นของเด็กทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อให้เด็กมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีและยังให้การแนะนำ สืบรอบตัว ฝึกอบรมให้เด็กมีพฤติกรรมที่เหมาะสม

ริณพี เจริญทรัพย์านนท์ (2545, น.28 อ้างถึงใน บุญญรัตน์ ขจรพัฒนารกุล. 2551, น.34) กล่าวว่า การอบรม เลี้ยงดู หมายถึง วิธีการที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองได้ปฏิบัติต่อบุตรทั้งวาจาและกิริยาท่าทาง ในลักษณะ ของ การอบรม สั่งสอน ดูแลเอาใจใส่ ชี้แนะ ให้รางวัลและลงโทษในเรื่องการศึกษา การแต่งกาย การคบเพื่อน การทำการบ้าน การรักษาเวลา การรักษาความสะอาด การใช้จ่ายเงิน การใช้เวลาวาง

ดวงเดือน พันธุมนาวิน,-อรพินทร์ ชูชม และงามตา วนิหนานนท์ (2528, น.38 อ้างถึงใน สุมาลี เปลี่ยนพันธ์. 2553, น.15) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่ผู้ใกล้ชิดเด็กมีการติดต่อเกี่ยวข้องกับเด็กทั้งทางด้านคำพูด และการกระทำ ซึ่งเป็นการสื่อความหมายต่อเด็กทั้งทางด้านความรู้สึกและอารมณ์ของผู้ที่กระทำ ตลอดจนเป็น การให้ผู้เลี้ยงดูสามารถที่จะให้รางวัลและลงโทษเด็กได้ นอกจากนั้นยังเป็นโอกาสให้เด็กดูเป็นแบบอย่างการกระทำ ของผู้เลี้ยงดูตนเองด้วย

จากความหมายของการอบรมเลี้ยงดู สรุปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงของ ผู้ปกครองหรือบุคคลภายในครอบครัวที่ได้ปฏิบัติต่อบุตรเพื่อตอบสนองความต้องการที่จำเป็นของบุตรในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะผ่านทางด้านร่างกายหรือจิตใจ ออกมาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู การสั่งสอน การแนะนำและเอาใจ ใส่ในเรื่องต่าง ๆ

3.2 ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

โรเจอร์ (Rogers. 1972, อ้างถึงใน สุมาลี เปลี่ยนพันธ์. 2553, น.15) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการปฏิบัติของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ทำให้บุตรรู้สึกว่าคุณเองได้รับการปฏิบัติ ด้วยความยุติธรรม ไม่ตามใจ หรือเข้มงวดเกินไป บิดามารดาให้ความรัก ความอบอุ่น มีเหตุผล ยอมรับ ความสามารถและความคิดเห็นของเด็ก ส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการตัดสินใจ หรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง และ ให้ความร่วมมือกับเด็กตามโอกาสอันควร

วารุณี แจ่มกระจาย (2556, น.8) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่นักศึกษาที่มีความรู้สึกว่าจะตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม บิดา มารดา ให้ความรักและความอบอุ่น มีเหตุผล ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของนักศึกษา ความร่วมมือตามโอกาสอันควร

สุกัญญา ตันตระกูล (2548, น.8) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่นักศึกษารู้สึกว่าจะตนเองได้รับความรัก ความอบอุ่น ความมีเหตุผลและยอมรับในความสามารถของนักศึกษาจากบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง

นิรมล สุวรรณโคตร (2553, น.10) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อนักศึกษาให้มีความรู้สึกว่าจะตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม รับฟังเหตุผล ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ยอมรับความสามารถความคิดเห็น ให้ความร่วมมือตามโอกาสอันควร ได้รับผิดชอบในเรื่องส่วนตัว และมีอิสระตามความเหมาะสม ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจ ให้การสนับสนุนและเข้าใจความรู้สึกของนักศึกษา

จากความหมายของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย สรุปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง วิธีการปฏิบัติของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่นักศึกษารู้สึกว่าจะตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม ให้ความรักและความอบอุ่น ยอมรับและให้การสนับสนุนความสามารถและความคิดเห็นของนักศึกษาตามโอกาสอันควร

3.3 ความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดูเป็นสิ่งสำคัญต่อพัฒนาการของลูกมาก การที่เด็กจะเติบโตขึ้นมาจะมีบุคลิกภาพลักษณะอย่างใดนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับพันธุกรรมแล้ว การอบรมเลี้ยงดูเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ถ้าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาอย่างถูกต้องเหมาะสม จะส่งผลให้เขามีบุคลิกภาพที่ดีมีการปรับตัวต่อปัญหาต่าง ๆ ได้เหมาะสม จะทำให้เด็กมีพัฒนาการที่ดี มีบุคลิกภาพเหมาะสม อยู่ในสังคมอย่างมีความสุขในทางตรงกันข้าม ถ้าเด็กถูกเลี้ยงดูไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสม จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่ไม่ดีและไม่เหมาะสม ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อการปรับตัวและส่งผลให้เกิดปัญหาทางสุขภาพจิตได้ง่าย (วรภรณ์ ตรีกุลสฤทธ์ (2545, น.32 อ้างถึงใน บุญญรัตน์ ขจรพัฒน์วรกุล. 2551, น.35) การอบรมเลี้ยงดูถือเป็นกระบวนการแรกๆ ที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้มาตรฐาน ค่านิยมและพฤติกรรมที่เป็นที่ยอมรับของสังคมและวัฒนธรรมของเขาในระยะต้นของชีวิต พ่อแม่เป็นตัวแทนแรกของการอบรมเลี้ยงดู โดยการเป็นต้นแบบของพฤติกรรม แสดงการยอมรับและการให้ความอบอุ่นแก่เด็ก มีการจำกัดขอบเขตหรือการให้อิสระ และมีการลงโทษเมื่อเด็กกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และพบว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูมีผลต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรมของเด็ก โดยเฉพาะช่วง 2 ปีแรกของชีวิต การได้รับการยอมรับจะส่งผลให้เด็กมีภาพลักษณ์เกี่ยวกับตนเองในทางบวก เห็นว่าตนเองมีคุณค่าและมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (มุขเสน คอนเจอร์ คาเจน และสุสตัน. 2546, น.25 อ้างถึงใน สุมาลี เปลี่ยนพันธ์. 2553, น.14) นอกจากนี้ การอบรมเลี้ยงดูมีผลต่อการส่งเสริม และช่วยให้เด็กมีความสุข มีความเบิกบานซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญของการปรับตัวในอนาคต หรือการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ครอบครัวที่ให้ความรักความอบอุ่น จะทำให้เด็กกล้าที่จะ

มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างมั่นใจ การที่เด็กมีความมั่นใจและมั่นคงทางอารมณ์เพียงใดขึ้นอยู่กับกรอบเลี้ยงดูเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเป็นอิสระจะมีความเชื่อมั่นในตนเองมากกว่าเด็กที่ถูกเข้มงวดตลอดเวลา (ฉวีวรรณ กินาวงศ์. 2533) นอกจากนี้ วราภรณ์ ตระกูลสฤทธ์ (2545, น.23) ได้กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยหรือแบบมีเหตุผลว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อพัฒนาการของนิสิตนักศึกษา การที่นิสิตนักศึกษาจะเติบโตขึ้นมาเป็นบุคลิกภาพลักษณะอย่างใดนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับพันธุกรรมแล้ว การอบรมเลี้ยงดูเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมาก ถ้านิสิตนักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาอย่างถูกต้องเหมาะสม จะส่งผลให้เขามีบุคลิกภาพที่ดีและมีการปรับตัวต่อปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

จากความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดู สรุปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูเป็นกระบวนการที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อพัฒนาการตามวัยของเด็ก เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างเหมาะสมมีแนวโน้มเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี มีความสามารถในการปรับตัว สุขภาพจิตดี และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในอนาคต ซึ่งตรงกันข้ามกับเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างไม่เหมาะสม ดังนั้นการอบรมเลี้ยงดูจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความมั่นคงและความสำเร็จทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว และสังคม

3.4 การวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

บุญญรัตน์ ขจรพัฒนวรกุล (2551, น.94) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวทางอารมณ์และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและมีบทบาททางเพศแตกต่างกัน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 วัดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย โดยสร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จาก จริงที่สุด (5) ถึง ไม่จริงเลย (1) มีจำนวนข้อคำถาม 20 ข้อ โดยผู้ที่ได้คะแนนรวมมากกว่าหรือเท่ากับคะแนนเฉลี่ยแสดงว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนรวมต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย

สุมาลี เปลี่ยนพันธ์ (2553, น.62) ได้ศึกษาเรื่อง การอบรมเลี้ยงดูของผู้สูงอายุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น วัดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย โดยใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของ ถิ่นแพเพชร (2517) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จาก มากที่สุด (5) ถึง น้อยที่สุด (1) มีจำนวนข้อคำถาม 60 ข้อ โดยผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยรวมแสดงว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยสูง

สุชาดา พิชัยธรรม (2562, น.91) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัวและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองกับภาวะโภชนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก วัดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย โดยใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ของ วีรนุช วงศ์คงเดช (2547) เป็นแบบสำรวจรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู (Parenting Style Rating Scale) ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากตรงมาก (5) ถึง ไม่ตรงเลย (1) มีจำนวนข้อคำถาม 67 ข้อ โดยผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยรวมแสดงว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยสูง

จากวิธีการวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยข้างต้น สรุปได้ว่า ในการศึกษาครั้งนี้ วัดการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ มากที่สุด (5) ถึง น้อยที่สุด (1) จำนวน 23 ข้อ มีคะแนนเต็ม 115 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนรวมของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย คือ ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 53.67 แสดงว่า ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับน้อย ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 53.68 ถึง 84.35 แสดงว่า ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับปานกลาง และผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 84.36 ถึง 115 แสดงว่า ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับมาก

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว

4.1 ระดับชั้นปีกับการปรับตัว

วารุณี แจ่มกระจ่าง (2540, น.118-212) ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล เกื้อการุณย์ สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีการศึกษาต่างกัน มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับที่ .05 โดยนักศึกษาพยาบาลที่เรียนชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 2 มีการปรับตัวได้ดีกว่านักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3

ชาติชาย หมั่นเพียร (2542, น.129) ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาการสมทบพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยข้างต้นไม่อาจสรุปได้ว่าระดับชั้นปีกับการปรับตัวมีความเกี่ยวข้องกัน ทั้งนี้ผู้ศึกษาสนใจตัวแปรระดับชั้นปีเนื่องจากผู้ศึกษาเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ซึ่งผู้ศึกษาสังเกตว่าในแต่ละชั้นปีนักศึกษามีรายวิชาเรียนที่มีความยากง่ายแตกต่างกัน อีกทั้งมีกิจกรรมเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับนักศึกษาต่างกัน อาจเป็นผลให้นักศึกษามีการปรับตัวที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงนำตัวแปรระดับชั้นปีมาศึกษาโดยตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการปรับตัว

จุฑาภรณ์ ยอดเสนีย์ (2563, น.62) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสะสมระดับปริญญาตรีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีผลการเรียนสะสม 2.01-2.50 มีการปรับตัวมากกว่าผู้ที่มีผลการเรียนสะสม 3.51-4.00 ผลการเรียนสะสม 2.51-3.00 ผลการเรียนสะสม 3.01-3.50 และผลการเรียนสะสม ต่ำกว่า 2.00 ตามลำดับ

สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์ (2556, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะปัญหาด้านการเรียน

สุกัญญา ตันตระบัณฑิตย์ (2548, น.68) ทำการศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาชั้นปริญญาตรี ปีที่ 1 ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวทั้งโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง มีการปรับตัวด้านการเรียนและด้านสังคมแตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับกลางและต่ำ

ณัฐพล แนวจำปา (2540, น.63) ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลางและต่ำ มีการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการปรับตัวสูงกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลางและต่ำ

จากการวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัว ผู้ศึกษาจึงนำตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาศึกษาค้นคว้า โดยตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน

4.3 บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัวกับการปรับตัว

จากการศึกษาค้นคว้าบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว กับการปรับตัว ผู้ศึกษายังไม่พบงานวิจัยโดยตรง ทั้งนี้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ทรรศนะ ใจชุ่มชื่น (2550, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพ ความคาดหวังต่อการปรับตัวทางสังคม และการปรับตัวทางสังคมของนิสิตเตรียมแพทย์ทหาร ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมีลักษณะบุคลิกภาพค่อนข้างไปทางแสดงตัว มีความสามารถเข้ากับคนอื่นได้ดี มีความอบอุ่น เป็นกันเอง ให้ความร่วมมือปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพค่อนข้างไปทางเก็บตัว เมื่อพิจารณาการปรับตัวทางสังคมของนิสิต พบว่า การปรับตัวทางสังคมของนิสิตมีความสัมพันธ์กับลักษณะบุคลิกภาพด้านการแสดงตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรางคณา ชัชช้อน (2559, น.104) ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของคุณลักษณะบุคลิกภาพ บรรยากาศองค์กร ความพึงพอใจในงาน ที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานของครูต่างชาติในเครือโรงเรียนสองภาษา พบว่า บุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในงานของครูต่างชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .216

ทศพร มณีศรีขำ และ นิรันดร์ จุลทรัพย์ (2542, บทคัดย่อ อ้างถึงใน โรสไฮดา ปาทาน. 2552, น.22) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเองและคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชาและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า บุคลิกภาพแสดงตัวมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเองและคุณธรรมแห่งพลเมืองดี โดยนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลต่ำจะมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดี มีบุคลิกภาพแสดงตัวสูง และนิสิตที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวสูง จะมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง

จากงานวิจัยข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจตัวแปรบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว ซึ่งอาจมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษา เนื่องจากผู้ที่มีลักษณะบุคลิกภาพเก็บตัวและผู้ที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวมีพฤติกรรม

การแสดงออกเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ภายนอกที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นผลให้มีการปรับตัวแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงนำตัวแปรบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว มาศึกษาโดยตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน

4.4 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับการปรับตัว

วารุณี แจ่มกระจาย (2540, น.124) ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล เกื้อการุณย์ สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่แตกต่างกัน มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีการปรับตัวได้ดีกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด

นิรมล สุวรรณโคตร (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุกัญญา ตันตระบัณฑิตย์ (2548, น.69) ทำการศึกษาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลย

จากการวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัว ผู้ศึกษาจึงนำตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาศึกษาค้นคว้า โดยตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษามูลนิธิภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ซึ่งผู้ศึกษาได้ดำเนินการค้นคว้าค้นคว้าตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 6,466 คน (ข้อมูลจาก สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2563)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 368 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970, p.607-610 อ้างถึงใน กุสุมาลี โพธิ์ปัสสา. ม.ป.ป.) และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือตามสะดวก (องอาจ นัยพัฒน์. 2551, น.113) จากประชากรทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปรับตัว

2.1 วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลบุคคล

แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลเป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย ระดับชั้นปีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีลักษณะให้เลือกตอบ

ตารางที่ 3-1 ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

| ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล | | |
|--|--|--|
| <p>คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย <input checked="" type="checkbox"/> ลงในช่อง <input type="checkbox"/> หน้าข้อความ ตามความเป็นจริงของนักศึกษา</p> <p>(0) ระดับชั้นปี (ระดับชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563)</p> <p style="padding-left: 20px;"> <input type="checkbox"/> ระดับชั้นปีที่ 1 <input type="checkbox"/> ระดับชั้นปีที่ 2 <input type="checkbox"/> ระดับชั้นปีที่ 3 <input type="checkbox"/> ระดับชั้นปีที่ 4 </p> <p>(00) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA.)</p> <p style="padding-left: 20px;"> <input type="checkbox"/> 0.01 – 2.00 <input type="checkbox"/> 2.01 – 3.00 <input type="checkbox"/> 3.01 – 4.00 </p> | | |

ตอนที่ 2 และ ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุด (5) ถึง น้อยที่สุด (1) ซึ่งมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2) กำหนดนิยามปฏิบัติการของบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

3) สร้างแบบสอบถามตามนิยามปฏิบัติการที่กำหนดไว้ในข้อ 2 ประกอบด้วย

3.1) แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว จำนวน 32 ข้อ

3.2) แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำนวน 24 ข้อ

4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นในข้อ 3 ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ความครอบคลุมและการสอดคล้องตามนิยามศัพท์ และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Congruence) ตั้งแต่ 0.50-1.00 ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้ (สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์. 2551, ออนไลน์) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

ของผู้เชี่ยวชาญ และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ เพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try out) ได้ผลดังนี้

4.1) แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว จำนวน 30 ข้อ

4.2) แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำนวน 24 ข้อ

5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วในข้อ 4 ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 30 ชุด แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้วิธีการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (Item-total Correlation) จากสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกใช้ได้ ค่า r มีค่าตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป (สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์. 2547, น.23) ได้ผลดังนี้

5.1) แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว จำนวน 30 ข้อ

มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .673 ถึง .902 จึงเลือกไว้ทั้งหมดจำนวน 30 ข้อ

5.2) แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำนวน 24 ข้อ

มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง -.282 ถึง .819 คัดเลือกไว้จำนวน 23 ข้อ

มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .412 ถึง .819

6) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามแต่ละฉบับที่คัดเลือกไว้แล้วในข้อ 5 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้ผลดังนี้

6.1) แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .981

6.2) แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .957

7) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้จากข้อ 6 เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ตารางที่ 3-2 ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว

| แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว | | | | | | |
|--------------------------------------|--|------------|------|----------|----------|----------------|
| ข้อคำถาม | | จริงที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริงน้อย | จริงน้อยที่สุด |
| (0) | นักศึกษาเป็นคนที่ชอบทักทายผู้อื่นก่อน | | | | | |
| (00) | นักศึกษารู้สึกเป็นเรื่องง่ายที่จะทำความรู้จักผู้อื่น | | | | | |

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว มีข้อความที่มีความหมายทางบวกทุกข้อ ให้คะแนนดังนี้

| | | |
|----------------|----------|---------|
| จริงที่สุด | ให้คะแนน | 5 คะแนน |
| จริง | ให้คะแนน | 4 คะแนน |
| จริงบ้าง | ให้คะแนน | 3 คะแนน |
| จริงน้อย | ให้คะแนน | 2 คะแนน |
| จริงน้อยที่สุด | ให้คะแนน | 1 คะแนน |

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรภาคชั้นจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2553, น.23)

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{150 - 30}{3}$$

$$= 40$$

จะได้ลักษณะบุคลิกภาพ ดังนี้

| | | |
|---------------|---------|-----------------------|
| คะแนน 30 – 70 | หมายถึง | มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว |
| คะแนน 71- 110 | หมายถึง | มีบุคลิกภาพแบบก้ำกึ่ง |
| คะแนน 111-150 | หมายถึง | มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว |

ตารางที่ 3-3 ตัวอย่างแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

| แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย | | | | | | |
|--|--|------------|------|----------|----------|----------------|
| ข้อความ | | จริงที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริงน้อย | จริงน้อยที่สุด |
| (0) | เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัว นักศึกษาจะมีส่วนร่วมในการแสดง ความคิดเห็น | | | | | |
| (00) | บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้ นักศึกษาแสดงออกซึ่งความสามารถของ ตนเอง | | | | | |

เกณฑ์การให้คะแนน

1) ข้อคำถามที่มีความหมายทางบวก ได้แก่ ข้อ 1-2, 4-11, 13-17 และ 19-23 ให้คะแนน ดังนี้

| | | |
|----------------|----------|---------|
| จริงที่สุด | ให้คะแนน | 5 คะแนน |
| จริง | ให้คะแนน | 4 คะแนน |
| จริงบ้าง | ให้คะแนน | 3 คะแนน |
| จริงน้อย | ให้คะแนน | 2 คะแนน |
| จริงน้อยที่สุด | ให้คะแนน | 1 คะแนน |

2) ข้อคำถามที่มีความหมายทางลบ ได้แก่ ข้อ 3, 12 และ 18 ให้คะแนน ดังนี้

| | | |
|----------------|----------|---------|
| จริงที่สุด | ให้คะแนน | 1 คะแนน |
| จริง | ให้คะแนน | 2 คะแนน |
| จริงบ้าง | ให้คะแนน | 3 คะแนน |
| จริงน้อย | ให้คะแนน | 4 คะแนน |
| จริงน้อยที่สุด | ให้คะแนน | 5 คะแนน |

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรภาคชั้นจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2553, น.23)

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{115 - 23}{3}$$

3

$$= 30.67$$

จะได้ระดับของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ดังนี้

คะแนน 23.00 – 53.67 หมายถึง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับน้อย

คะแนน 53.68 – 84.35 หมายถึง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับปานกลาง

คะแนน 84.36 – 115.00 หมายถึง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับมาก

ตารางที่ 3-4 ตารางสรุปจำนวนข้อคำถามในแต่ละขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

| แบบสอบถาม | จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น | จำนวนข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC ≥ 0.5) | จำนวนข้อคำถามที่ผ่านการทดลองใช้ มีค่าอำนาจจำแนกใช้ได้ (r ≥ 0.2) | ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ |
|-------------------------------|---------------------------|--|---|--------------------------------------|
| บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว | 32 ข้อ | 30 ข้อ | 30 ข้อ | .981 |
| การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย | 24 ข้อ | 24 ข้อ | 23 ข้อ | .957 |

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปรับตัว

แบบสอบถามการปรับตัว เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษานำมาจากแบบสอบถามการปรับตัวของ นิรมล สุวรรณโคตร (2553, น. 98-101) โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุด (5) ถึง น้อยที่สุด (1) มีข้อความรวมทั้งสิ้น จำนวน 52 ข้อ และแบบสอบถามฉบับนี้ นิรมล สุวรรณโคตร (2553, น. 98-101) ได้หาค่าความเชื่อมั่นไว้แล้ว เท่ากับ .87 ทั้งนี้แบบสอบถามแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- | | | |
|--------------------|--------------|----------------|
| 1) ด้านการเรียน | จำนวน 12 ข้อ | ได้แก่ 1 - 12 |
| 2) ด้านผู้สอน | จำนวน 10 ข้อ | ได้แก่ 13 - 22 |
| 3) ด้านกลุ่มเพื่อน | จำนวน 13 ข้อ | ได้แก่ 23 - 35 |
| 4) ด้านสภาพแวดล้อม | จำนวน 8 ข้อ | ได้แก่ 36 - 43 |
| 5) ด้านกิจกรรม | จำนวน 9 ข้อ | ได้แก่ 44 - 52 |

ตารางที่ 3-5 ตัวอย่างแบบสอบถามการปรับตัว

| แบบสอบถามการปรับตัว | | | | | | |
|---------------------|--|------------|------|----------|----------|----------------|
| ข้อความ | | จริงที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริงน้อย | จริงน้อยที่สุด |
| (0) | นักศึกษายอมรับและรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนเมื่อทำงานร่วมกัน | | | | | |
| (00) | นักศึกษารู้จักการเป็นผู้ตามและผู้นำที่ดีในการร่วมกิจกรรม | | | | | |

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามการปรับตัวมีข้อความที่มีความหมายทางบวกทุกข้อ ให้คะแนนดังนี้

- | | | |
|----------------|----------|---------|
| จริงที่สุด | ให้คะแนน | 5 คะแนน |
| จริง | ให้คะแนน | 4 คะแนน |
| จริงบ้าง | ให้คะแนน | 3 คะแนน |
| จริงน้อย | ให้คะแนน | 2 คะแนน |
| จริงน้อยที่สุด | ให้คะแนน | 1 คะแนน |

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรภาคชั้นจากสูตร

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\begin{aligned}\text{ค่าอันตรายภาคชั้น} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33\end{aligned}$$

จะได้ระดับของการปรับตัว ดังนี้

| | | |
|-------------------|---------|----------------------------|
| คะแนน 3.68 - 5.00 | หมายถึง | มีการปรับตัวในระดับมาก |
| คะแนน 2.34 - 3.67 | หมายถึง | มีการปรับตัวในระดับปานกลาง |
| คะแนน 1.00 - 2.33 | หมายถึง | มีการปรับตัวในระดับน้อย |

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้ศึกษาติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากอธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เพื่อขอทำการศึกษาค้นคว้ากับกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เมื่อได้รับการอนุญาตแล้ว ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทางระบบออนไลน์โดยใช้ กูเกิ้ลฟอร์ม (Google Forms) โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าและขอความอนุเคราะห์ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถาม จำนวน 370 ชุด

3.3 เมื่อได้รับแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้ศึกษาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ พบว่า แบบสอบถามมีความสมบูรณ์จำนวน 368 ชุด ผู้ศึกษาจึงได้นำแบบสอบถามไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ระดับการปรับตัวของนักศึกษา และเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตาม ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1) ความถี่ (Frequency) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

2) ร้อยละ (Percentage) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

3) ค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการปรับตัว

4) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการปรับตัว

4.2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA or F-test) สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของกลุ่มมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ในการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าทุกข้อ

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

$$df = k-1 \text{ และ } N-k$$

บทที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 4 ตอน เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้การแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้ศึกษาใช้สัญลักษณ์และคำย่อในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

| | | |
|-----------|---------|--|
| N | หมายถึง | กลุ่มตัวอย่าง |
| \bar{X} | หมายถึง | ค่าเฉลี่ย |
| SD | หมายถึง | ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน |
| T | หมายถึง | ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-test |
| F | หมายถึง | ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-test |
| df | หมายถึง | ชั้นความเป็นอิสระ |
| SS | หมายถึง | ผลรวมของผลต่างกำลังสอง (Sum of Square) |
| MS | หมายถึง | ค่าเฉลี่ยกำลังสอง (Mean Square) |
| p | หมายถึง | ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ |
| *** | หมายถึง | ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 |
| * | หมายถึง | ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 |

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับชั้นปีและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การปรับตัว บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-1 ถึง ตารางที่ 4-4

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปี

ตารางที่ 4-1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปี

| ระดับชั้นปี | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|------------------|------------|--------|
| ระดับชั้นปีที่ 1 | 85 | 23.10 |
| ระดับชั้นปีที่ 2 | 90 | 24.46 |
| ระดับชั้นปีที่ 3 | 96 | 26.09 |
| ระดับชั้นปีที่ 4 | 97 | 26.36 |
| รวม | 368 | 100.00 |

จากตารางที่ 4-1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 26.36 ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 24.46 และระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 23.10 ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 4-2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

| ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|-----------------------|------------|--------|
| 0.01 - 2.00 | 40 | 10.87 |
| 2.01 - 3.00 | 144 | 39.13 |
| 3.01 - 4.00 | 184 | 50.00 |
| รวม | 368 | 100.00 |

จากตารางที่ 4-2 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01 – 4.00 จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01 – 3.00 จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 00.1 – 2.00 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.87 ตามลำดับ

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว

ตารางที่ 4-3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว

| บุคลิกภาพ | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|------------|------------|--------|
| แบบเก็บตัว | 74 | 20.11 |
| แบบก้ำกึ่ง | 114 | 30.98 |
| แบบแสดงตัว | 180 | 48.91 |
| รวม | 368 | 100.00 |

จากตารางที่ 4-3 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 48.91 บุคลิกภาพแบบก้ำกึ่ง จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 30.98 และบุคลิกภาพแบบเก็บตัว จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 20.11 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

| การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|-------------------------------|------------|--------|
| ระดับน้อย | 51 | 13.86 |
| ระดับปานกลาง | 101 | 27.44 |
| ระดับมาก | 216 | 58.70 |
| รวม | 368 | 100.00 |

จากตารางที่ 4-4 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับมาก จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 58.86 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับปานกลาง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.44 และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับน้อย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.86 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การปรับตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การปรับตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ปรากฏดังตารางที่ 4-5 ถึง 4-6

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปรับตัว จำแนกเป็นรายข้อ ปรากฏดังตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปรับตัว จำแนกเป็นรายข้อ

| การปรับตัว | \bar{X} | SD | ระดับ |
|--|-----------|------|---------|
| 1. ขณะเรียนนักศึกษาตั้งใจฟังอาจารย์สอน | 3.60 | 1.09 | ปานกลาง |
| 2. นักศึกษาทบทวนบทเรียนเสมอ ๆ | 3.40 | 0.98 | ปานกลาง |
| 3. นักศึกษามีส่วนร่วมในการอภิปรายในขณะที่เรียน | 3.45 | 1.05 | ปานกลาง |

ตารางที่ 4-5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปรับตัว จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

| การปรับตัว | \bar{X} | SD | ระดับ |
|--|-----------|------|---------|
| 4. นักศึกษาเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลาที่กำหนด | 3.42 | 1.05 | ปานกลาง |
| 5. นักศึกษาสามารถทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้สำเร็จทันเวลา | 3.40 | 1.07 | ปานกลาง |
| 6. นักศึกษามีการเตรียมตัวก่อนการเข้าเรียน | 3.37 | 1.05 | ปานกลาง |
| 7. นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน | 3.41 | 1.06 | ปานกลาง |
| 8. นักศึกษาทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ทันกำหนด | 3.49 | 1.07 | ปานกลาง |
| 9. นักศึกษามักเตรียมตัวกับการสอบในแต่ละครั้ง | 3.42 | 1.05 | ปานกลาง |
| 10. เมื่อมีข้อสงสัยนักศึกษาจะซักถามอาจารย์ทันทีที่มีโอกาส | 3.37 | 1.08 | ปานกลาง |
| 11. ถึงแม้จะว่างนอนนักศึกษาก็ตั้งใจฟังอาจารย์บรรยาย | 3.40 | 1.08 | ปานกลาง |
| 12. นักศึกษาจะตรวจสอบความเรียบร้อยของงานที่ได้รับมอบหมายก่อนส่งอาจารย์ | 3.42 | 1.09 | ปานกลาง |
| 13. นักศึกษามีความสนิทสนมกับอาจารย์ผู้สอน | 3.43 | 1.05 | ปานกลาง |
| 14. นักศึกษาไม่รู้สึกโกรธเมื่ออาจารย์ตักเตือน | 3.42 | 1.07 | ปานกลาง |
| 15. นักศึกษายอมรับและปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันกับอาจารย์ | 3.46 | 1.09 | ปานกลาง |
| 16. นักศึกษาแสดงความเคารพและทักทายเมื่อพบอาจารย์ | 3.48 | 1.05 | ปานกลาง |
| 17. นักศึกษาเต็มใจปรับปรุงแก้ไขเรื่องต่าง ๆ ตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้สอน | 3.46 | 1.05 | ปานกลาง |
| 18. นักศึกษาจะขอคำแนะนำทั้งเรื่องเรียนและเรื่องส่วนตัวจากอาจารย์ผู้สอน | 3.40 | 1.07 | ปานกลาง |
| 19. นักศึกษาทำกิจกรรมและงานตามที่อาจารย์มอบหมาย | 3.41 | 1.06 | ปานกลาง |
| 20. นักศึกษารู้สึกกระตือรือร้นเมื่ออาจารย์ซักถาม | 3.42 | 1.02 | ปานกลาง |
| 21. นักศึกษาเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์บรรยายได้ดี | 3.44 | 1.06 | ปานกลาง |
| 22. นักศึกษาไม่พูดคุยกับเพื่อนในขณะที่อาจารย์กำลังบรรยาย | 3.38 | 1.09 | ปานกลาง |
| 23. นักศึกษารู้สึกดีเมื่อได้อยู่กับเพื่อน | 3.50 | 1.06 | ปานกลาง |
| 24. นักศึกษารู้สึกยินดีเมื่อทำความรู้จักเพื่อนใหม่ | 3.53 | 1.08 | ปานกลาง |
| 25. เมื่อเพื่อน ๆ มีความทุกข์นักศึกษามักจะพุดปลอบใจเพื่อน | 3.60 | 1.05 | ปานกลาง |
| 26. นักศึกษามักแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนเมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานกลุ่ม | 3.59 | 1.11 | ปานกลาง |
| 27. นักศึกษาเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงาน | 3.60 | 1.09 | ปานกลาง |
| 28. นักศึกษาให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่เมื่อเพื่อนมีปัญหา | 3.63 | 1.04 | ปานกลาง |

ตารางที่ 4-5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปรับตัว จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

| การปรับตัว | \bar{X} | SD | ระดับ |
|--|-----------|------|---------|
| 29. นักศึกษามีความมั่นใจในการเป็นผู้นำกลุ่ม | 3.56 | 1.14 | ปานกลาง |
| 30. นักศึกษายอมรับและรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนเมื่อทำงานร่วมกัน | 3.59 | 1.04 | ปานกลาง |
| 31. เมื่อเพื่อนมีปัญหา นักศึกษาคอยให้กำลังใจเพื่อน | 3.58 | 1.08 | ปานกลาง |
| 32. นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มกับเพื่อน ๆ | 3.60 | 1.09 | ปานกลาง |
| 33. นักศึกษารู้สึกสบายใจเมื่อได้พูดคุยและอยู่ใกล้เพื่อน ๆ | 3.54 | 1.08 | ปานกลาง |
| 34. นักศึกษาสามารถพูดคุยและเข้ากับเพื่อนได้ทุกคน | 3.54 | 1.04 | ปานกลาง |
| 35. หากเพื่อนในกลุ่มทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่เสร็จ นักศึกษาจะพยายามช่วยเหลือจนเสร็จได้ทันเวลา | 3.54 | 1.07 | ปานกลาง |
| 36. นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนเพราะบรรยากาศในห้องเรียนน่าเรียน | 3.44 | 1.04 | ปานกลาง |
| 37. ถึงแม้สถานที่นั่งพักผ่อนในมหาวิทยาลัยจะไม่พอเพียงแต่ก็ไม่เป็นอุปสรรคแก่นักศึกษา | 3.45 | 1.04 | ปานกลาง |
| 38. ถึงแม้เพื่อน ๆ จะคุยกันขณะอาจารย์สอนแต่นักศึกษาก็ยังมีสมาธิในการเรียน | 3.49 | 1.05 | ปานกลาง |
| 39. ถึงแม้ห้องเรียนคับแคบ แต่ก็ไม่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักศึกษา | 3.45 | 1.06 | ปานกลาง |
| 40. ถึงแม้ห้องสมุดมีเสียงดังรบกวนแต่นักศึกษาก็มีสมาธิในการอ่านหนังสือหรือทำงาน | 3.46 | 1.07 | ปานกลาง |
| 41. ถึงแม้ว่าอาคารเรียนอยู่ไกล นักศึกษาจะใช้เวลาในการเดินทางล่วงหน้าก่อนถึงชั่วโมงเรียน | 3.43 | 1.09 | ปานกลาง |
| 42. ถึงแม้ว่าห้องน้ำจะมีผู้ใช้เยอะแต่นักศึกษาสามารถรอได้ | 3.44 | 1.03 | ปานกลาง |
| 43. ถึงแม้ว่าห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เย็นแต่นักศึกษาก็มีสมาธิในการเรียน | 3.42 | 1.08 | ปานกลาง |
| 44. นักศึกษาสนใจและเข้าร่วมกิจกรรม | 3.48 | .99 | ปานกลาง |
| 45. นักศึกษาสามารถแบ่งเวลาในการเข้าร่วมอย่างเหมาะสม | 3.51 | 1.03 | ปานกลาง |
| 46. นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเพราะเข้าใจและเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม | 3.50 | 1.03 | ปานกลาง |
| 47. นักศึกษาแสดงความสามารถเต็มที่ในการเข้าร่วมกิจกรรม | 3.45 | 1.04 | ปานกลาง |
| 48. นักศึกษาร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ | 3.44 | 1.07 | ปานกลาง |

ตารางที่ 4-5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปรับตัว จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

| การปรับตัว | \bar{X} | SD | ระดับ |
|---|-----------|------|---------|
| 49. นักศึกษามักเข้าร่วมกิจกรรมเพราะทำให้ได้เพื่อนใหม่ ๆ มากขึ้น | 3.52 | 1.09 | ปานกลาง |
| 50. นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ | 3.56 | 1.07 | ปานกลาง |
| 51. นักศึกษารู้จักการเป็นผู้ตามและผู้นำที่ดีในการร่วมกิจกรรม | 3.52 | 1.04 | ปานกลาง |
| 52. นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัย | 3.50 | 1.09 | ปานกลาง |
| รวมการปรับตัว | 3.48 | .85 | ปานกลาง |

จากตารางที่ 4-5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการปรับตัว จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า การปรับตัว ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 52 ข้อ ข้อคำถามทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาการปรับตัวโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 แสดงว่านักศึกษามีการปรับตัวอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.37– 3.63 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .98 – 1.14 โดยพบว่า ข้อที่ 28 นักศึกษาให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่เมื่อเพื่อนมีปัญหา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.63) ส่วนข้อที่ 6 นักศึกษามีการเตรียมตัวก่อนการเข้าเรียน และข้อที่ 10 เมื่อมีข้อสงสัยนักศึกษาคะซักถามอาจารย์ทันทีที่มีโอกาส มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (3.37)

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำแนกเป็นรายข้อ ปรากฏดังตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำแนกเป็นรายข้อ

| การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย | \bar{X} | SD | ระดับ |
|---|-----------|------|---------|
| 1. บิดามารดาหรือผู้ปกครองสอนให้นักศึกษาใช้ความยุติธรรมในการตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ | 3.70 | 1.17 | มาก |
| 2. บิดามารดาหรือผู้ปกครองแบ่งหน้าที่ในบ้านให้นักศึกษาทำ พอเหมาะกับความสามารถ | 3.48 | .98 | ปานกลาง |
| 3. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้สิ่งของหรือเงินแก่นักศึกษาน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับค่าครองชีพในปัจจุบัน | 3.50 | 1.16 | ปานกลาง |
| 4. เมื่อมีบุคคลอื่นมาบอกว่านักศึกษาทำผิด บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะสอบถามสาเหตุของเหตุการณ์จากนักศึกษาและบุคคลนั้น | 3.45 | .91 | ปานกลาง |
| 5. เมื่อนักศึกษาขอเงินเพิ่ม บิดามารดาหรือผู้ปกครองถามถึงเหตุผล และความจำเป็นก่อนที่จะให้หรือไม่ให้เงินแก่นักศึกษา | 3.68 | 1.15 | มาก |
| 6. เมื่อนักศึกษาป่วย บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะคอยดูแลนักศึกษา | 3.52 | 1.10 | ปานกลาง |

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการยอมรับแบบประชาติปไตย จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

| การยอมรับแบบประชาติปไตย | \bar{X} | SD | ระดับ |
|--|-----------|------|---------|
| 7. เมื่อนักศึกษามีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะให้ความสนใจและเป็นที่ยึดพิงทางใจให้กับนักศึกษาได้ | 3.50 | 1.07 | ปานกลาง |
| 8. บิดามารดาหรือผู้ปกครองพูดคุยกับนักศึกษาด้วยถ้อยคำที่ดี | 3.54 | 1.05 | ปานกลาง |
| 9. ในวันหยุด นักศึกษามักจะทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว เช่น รับประทานอาหาร ไปท่องเที่ยว | 3.53 | 1.09 | ปานกลาง |
| 10. เมื่อนักศึกษาท้อแท้ หดงำลังใจ นักศึกษาจะคิดถึงครอบครัวเป็นลำดับแรก | 3.58 | 1.05 | ปานกลาง |
| 11. บิดามารดาหรือผู้ปกครองแสดงความรักและให้ความอบอุ่นแก่นักศึกษา | 3.55 | 1.04 | ปานกลาง |
| 12. เมื่อนักศึกษาได้รับรางวัลหรือมีผลการเรียนที่ดี บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เคยชื่นชม | 3.60 | 1.19 | ปานกลาง |
| 13. เมื่อนักศึกษามีผลการเรียนไม่ดี บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะพูดให้กำลังใจและให้คำแนะนำ | 3.45 | .97 | ปานกลาง |
| 14. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระในการคบเพื่อน | 3.76 | 1.10 | มาก |
| 15. บิดามารดาหรือผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ของนักศึกษา | 3.60 | 1.04 | ปานกลาง |
| 16. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้นักศึกษาตัดสินใจทำเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง โดยคอยให้คำแนะนำเมื่อนักศึกษาต้องการ | 3.57 | 1.04 | ปานกลาง |
| 17. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัว นักศึกษาจะมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น | 3.55 | 1.06 | ปานกลาง |
| 18. บิดามารดาหรือผู้ปกครองมักแสดงให้เหินว่านักศึกษายังเป็นเด็ก ไม่สามารถทำอะไรได้ตามลำพังและไม่สามารถตัดสินใจด้วยตนเอง | 3.53 | 1.15 | ปานกลาง |
| 19. บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระแก่นักศึกษาในการแต่งกาย โดยให้คำแนะนำถึงความเหมาะสมและกาลเทศะ | 3.51 | .95 | ปานกลาง |
| 20. บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้นักศึกษาเลือกศึกษาตามความถนัดของตนเอง | 3.72 | 1.15 | มาก |

ตารางที่ 4-6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการยอมรับแบบประชาติปีไทย จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

| การยอมรับแบบประชาติปีไทย | \bar{X} | SD | ระดับ |
|--|-----------|------|---------|
| 21. เมื่อนักศึกษาต้องการความช่วยเหลือ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง จะให้การช่วยเหลือเป็นอย่างดี | 3.54 | 1.05 | ปานกลาง |
| 22. เมื่อนักศึกษาต้องการทำงานพิเศษนอกเวลาเรียน เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะให้การสนับสนุน | 3.55 | 1.06 | ปานกลาง |
| 23. บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้นักศึกษาแสดงออกซึ่งความสามารถของตนเอง | 3.55 | 1.08 | ปานกลาง |
| รวมการยอมรับแบบประชาติปีไทย | 3.56 | .85 | ปานกลาง |

จากตารางที่ 4-6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการยอมรับแบบประชาติปีไทยจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า การยอมรับแบบประชาติปีไทย ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 23 ข้อ ข้อคำถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาการปรับตัวโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 แสดงว่านักศึกษามีการยอมรับแบบประชาติปีไทยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.76 – 3.45 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .91 – 1.19 โดยพบว่า ข้อที่ 14 บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระในการคบเพื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.76) ส่วนข้อที่ 4 เมื่อมีบุคคลอื่นมาบอกแก่นักศึกษาทำผิด บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะสอบถามสาเหตุของเหตุการณ์จากนักศึกษาและบุคคลนั้น และข้อที่ 13 เมื่อนักศึกษามีผลการเรียนไม่ดี บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะพูดให้กำลังใจและให้คำแนะนำ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.45)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี ปรากฏตามตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

| แหล่งความแปรปรวน | Df | SS | MS | F | P |
|------------------|-----|--------|------|-----------|------|
| ระหว่างกลุ่ม | 3 | 27.91 | 9.30 | 14.391*** | .000 |
| ภายในกลุ่ม | 364 | 235.33 | .65 | | |
| รวม | 367 | 263.24 | | | |

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4-7 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Games-Howell ปรากฏผลตามตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

| ระดับชั้นปี | \bar{X} | ชั้นปีที่ 1 | ชั้นปีที่ 2 | ชั้นปีที่ 3 | ชั้นปีที่ 4 |
|-------------|-----------|-------------|-------------|-------------|-------------|
| | | 3.10 | 3.31 | 3.64 | 3.81 |
| ชั้นปีที่ 1 | 3.10 | - | 0.21 | 0.54*** | 0.71*** |
| ชั้นปีที่ 2 | 3.31 | - | - | 0.33* | 0.50*** |
| ชั้นปีที่ 3 | 3.64 | - | - | - | 0.17 |
| ชั้นปีที่ 4 | 3.81 | - | - | - | - |

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4-8 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี เป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีการปรับตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏตามตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-9 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

| แหล่งความแปรปรวน | Df | SS | MS | F | P |
|------------------|-----|--------|-------|-----------|------|
| ระหว่างกลุ่ม | 2 | 51.32 | 25.66 | 44.200*** | .000 |
| ภายในกลุ่ม | 365 | 211.92 | .581 | | |
| รวม | 367 | | | | |

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4-9 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Games-Howell ปรากฏผลตามตารางที่ 4-10

ตารางที่ 4-10 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

| ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน | \bar{X} | 0.01-2.00 | 2.01-3.00 | 3.01-4.00 |
|-----------------------|-----------|-----------|-----------|-----------|
| | | 2.65 | 3.30 | 3.80 |
| 0.01-2.00 | 2.65 | - | 0.65*** | 1.15*** |
| 2.01-3.00 | 3.30 | - | - | 0.50*** |
| 3.01-4.00 | 3.80 | - | - | - |

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4-10 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-4.00 มีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 0.01-2.00 และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01-3.00 ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01-3.00 มีการปรับตัวได้มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 0.01-2.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมมติฐานข้อที่ 3 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว ปรากฏตามตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว

| แหล่งความแปรปรวน | Df | SS | MS | F | P |
|------------------|-----|--------|-------|------------|------|
| ระหว่างกลุ่ม | 2 | 165.90 | 82.95 | 311.038*** | .000 |
| ภายในกลุ่ม | 365 | 97.34 | .267 | | |
| รวม | 367 | | | | |

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4-11 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามบุคลิกภาพ พบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Games-Howell ปรากฏผลตามตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4-12 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามบุคลิกภาพ

| บุคลิกภาพ | \bar{X} | แบบเก็บตัว | แบบก้าวร้าวก้าว | แบบแสดงตัว |
|-----------------|-----------|------------|-----------------|------------|
| | | 2.29 | 3.35 | 4.05 |
| แบบเก็บตัว | 2.29 | - | 1.07*** | 1.76*** |
| แบบก้าวร้าวก้าว | 3.35 | - | - | 0.70*** |
| แบบแสดงตัว | 4.05 | - | - | - |

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4-12 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามบุคลิกภาพ พบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและบุคลิกภาพแบบก้าวร้าวก้าว ส่วนนักศึกษามีบุคลิกภาพก้าวร้าวก้าวมีการปรับตัวมากกว่านักศึกษามีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมมติฐานข้อที่ 4 นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ปรากฏตามตารางที่ 4-13

ตารางที่ 4-13 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

| แหล่งความแปรปรวน | Df | SS | MS | F | P |
|------------------|-----|--------|-------|------------|------|
| ระหว่างกลุ่ม | 2 | 175.86 | 87.93 | 367.270*** | .000 |
| ภายในกลุ่ม | 365 | 87.38 | .239 | | |
| รวม | 367 | | | | |

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4-13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ Games-Howell ปรากฏผลตามตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4-14 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

| การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย | \bar{X} | ระดับน้อย | ระดับปานกลาง | ระดับมาก |
|-------------------------------|-----------|-----------|--------------|----------|
| | | 2.15 | 3.00 | 4.02 |
| ระดับน้อย | 2.15 | - | 0.86*** | 1.87*** |
| ระดับปานกลาง | 3.00 | - | - | 1.01*** |
| ระดับมาก | 4.02 | - | - | - |

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4-14 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาก มีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยปานกลางและน้อย ส่วนนักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยปานกลางมีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4-15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

| สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า | ผลการทดสอบสมมติฐาน | |
|---|--------------------|--------|
| | ยอมรับ | ปฏิเสธ |
| 1. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน | ✓ | |
| 2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน | ✓ | |
| 3. นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน | ✓ | |
| 4. นักศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน | ✓ | |

จากตารางที่ 4-15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานจำนวน 4 ข้อ พบว่า ผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานทุกข้อ ดังนี้ สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน สมมติฐานข้อที่ 3 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน และสมมติฐานข้อที่ 4 นักศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปอภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.1 เพื่อศึกษาระดับการปรับตัวของนักศึกษา
- 1.2 เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวของนักศึกษา จำแนกตาม ระดับชั้นปี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

2. สมมติฐานของการศึกษา

- 2.1 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน
- 2.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน
- 2.3 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน
- 2.4 นักศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวต่างกัน

3. ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 จำนวนทั้งสิ้น 6,466 คน (ข้อมูลจาก สำนักทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2563)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 368 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970, p.607-610 อ้างถึงใน กุสุมาลี โพธิ์ปัสสา. ม.ป.ป.) และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือตามสะดวก (องอาจ นัยพัฒน์. 2551, น.113) จากประชากรทั้งหมด

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

3.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1) ระดับชั้นปี แบ่งเป็น
 - 1.1) ชั้นปีที่ 1
 - 1.2) ชั้นปีที่ 2
 - 1.3) ชั้นปีที่ 3
 - 1.4) ชั้นปีที่ 4
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น
 - 2.1) 0.01 – 2.00
 - 2.2) 2.01 – 3.00
 - 2.3) 3.01 – 4.00
- 3) บุคลิกภาพ แบ่งเป็น
 - 3.1) แบบเก็บตัว
 - 3.2) แบบก้ำกึ่ง
 - 3.3) แบบแสดงตัว
- 4) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบ่งเป็น
 - 4.1) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับน้อย
 - 4.2) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับปานกลาง
 - 4.3) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับมาก

3.3.2 ตัวแปรตาม คือ การปรับตัวของนักศึกษา

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม จำนวน 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปรับตัว

5. สรุปผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต สรุปผลได้ดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปีการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 26.36 ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 24.46 และระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 23.10 ตามลำดับ

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01 – 4.00 จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01 – 3.00 จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 39.13 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 00.1 – 2.00 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.87 ตามลำดับ

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 48.91 บุคลิกภาพแบบก้ำกึ่ง จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 30.98 และบุคลิกภาพแบบเก็บตัว จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 20.11 ตามลำดับ

5.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับมาก จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 58.86 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับปานกลาง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.44 และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับน้อย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 13.86 ตามลำดับ

5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการปรับตัว

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 23 ข้อ ข้อคำถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาการปรับตัวโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 แสดงว่านักศึกษา มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.76 – 3.45 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .91 – 1.19 โดยพบว่า ข้อที่ 14 บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระในการคบเพื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.76) ส่วนข้อที่ 4 เมื่อมีบุคคลอื่นมาบอกว่านักศึกษาทำผิด บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะสอบถามสาเหตุของเหตุการณ์จากนักศึกษาและบุคคลนั้น และข้อที่ 13 เมื่อนักศึกษามีผลการเรียน ไม่ดี บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะพูดให้กำลังใจและให้คำแนะนำ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.45)

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปรับตัว จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า การปรับตัว ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 52 ข้อ ข้อคำถามทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาการปรับตัวโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 แสดงว่านักศึกษา มีการปรับตัวอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.37– 3.63 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .98 – 1.14 โดยพบว่า ข้อที่ 28 นักศึกษาให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มใจเมื่อเพื่อนมีปัญหา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.63) ส่วนข้อที่ 6 นักศึกษา มีการเตรียมตัวก่อนการเข้าเรียน และข้อที่ 10 เมื่อมีข้อสงสัยนักศึกษาจะซักถามอาจารย์ทันทีที่มีโอกาส มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (3.37)

5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้

5.3.1 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2

5.3.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-4.00 มีการปรับตัวได้มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01-3.00 และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 0.01-2.00 ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.01-3.00 มีการปรับตัวได้มากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 0.01-2.00

5.3.3 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบก้ำกึ่งและแบบเก็บตัว ส่วนนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบก้ำกึ่งมีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

5.3.4 นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับมาก มีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับปานกลางและระดับน้อย ส่วนนักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับปานกลางมีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับน้อย

6. อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

6.1 นักศึกษา มีการปรับตัวอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 จากระดับคะแนนเต็ม 5.00 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธเนศ แม้นินทร์ (2563, น.81) เรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา พบว่า นักศึกษามีการปรับตัวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.63 จากระดับคะแนนเต็ม 5) และการศึกษาของ วรทัย ปันกง (2563, น.48) เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์และการเผชิญปัญหา กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า นักศึกษามีการปรับตัวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.55 จากระดับคะแนนเต็ม 5)

การที่นักศึกษามีการปรับตัวอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษา รวมถึงมีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-19) ซึ่งกระทบต่อรูปแบบการศึกษาตามปกติที่นักศึกษาคุ้นชิน อีกทั้งต้องศึกษาผ่านระบบออนไลน์หรือศึกษาในชั้นเรียนแบบเว้นระยะห่างทางสังคม จึงเป็นผลให้นักศึกษามีการปรับตัวในระดับที่ไม่สูงมากนัก ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยได้เตรียมการรับมือกับระบบการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไป และรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ โดยสนับสนุนให้อาจารย์จัดการการสอนที่มีรูปแบบหลากหลาย จัดหาเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนมีศูนย์ให้ความช่วยเหลือและบริการนักศึกษา (Student Assistance and Service Center, SASC) ซึ่งช่วยให้นักศึกษารู้สึกอบอุ่นใจ สามารถศึกษาต่อไป และปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เผชิญได้ในระดับหนึ่ง ดังที่ นันทิชา บุญละเอียด (2554, น.5) กล่าวว่า บุคคลที่ปรับตัวได้จะสามารถปรับความคิด ความรู้สึก หรือพฤติกรรมไปตามสภาพสังคมและสถานการณ์นั้น ๆ ได้ เพื่อสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติสุขทั้งกายและจิตใจ และธเนศ แม้นอินทร์ (2564, น.83) กล่าวว่า ในปีการศึกษา 2563 มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลให้มีการปรับรูปแบบจากในชั้นเรียนไปสู่การเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Study from Home) และถึงแม้สถาบันการศึกษาจะมีการอำนวยความสะดวกในการเรียนให้กับนักศึกษา อาทิ แจกซิมโทรศัพท์มือถือ เปิดห้องคอมพิวเตอร์เรียนออนไลน์ให้กับนักศึกษาที่ไม่มีอุปกรณ์ แต่ก็ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาทั้งในด้านการเรียน การบริหารเวลา และสัมพันธภาพกับผู้อื่น จึงส่งผลให้การปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา อยู่ในระดับปานกลาง

6.2 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วารุณี แจ่มกระจาย (2540, น.118-119) เรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สังกัดการแพทย์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล เกื้อการุณย์ในทุกชั้นปีมีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของชาติชาย หมั่นเพียร (2542, น.129) ศึกษา เรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาการสมทบพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัว ไม่แตกต่างกัน

การที่นักศึกษามีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 อาจเนื่องมาจากในแต่ละชั้นปีมีความแตกต่างทั้งในด้านความพร้อมในการเรียน ความเข้าใจในธรรมชาติของสาขาวิชา ความคุ้นชินกับสภาพแวดล้อมในการเรียน ประกอบกับมีสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-19) นักศึกษาที่ชั้นปีสูงกว่า

จึงมีการปรับตัวได้มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ต่ำกว่า ดังที่ จรวยพร กาญจนโชติ (2536 อ้างถึง วารุณี แจ่มกระจาย. 2540, น.119) กล่าวว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 มีระดับการปรับตัวดีกว่านิสิตที่อยู่ในชั้นปีที่ต่ำกว่า เนื่องจากนิสิตได้เรียนรู้ที่จะปรับตัวมาเป็นเวลาหลายปี หรือได้ใช้เวลาในการศึกษา ดำเนินชีวิตตามสภาพสังคมทั่ว ๆ ไป ของสถาบันการศึกษา มีประสบการณ์มากขึ้น จึงสามารถปรับตัวในด้านต่าง ๆ ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ ฮาวิกเฮริสท์ (Havighurst. 1953 อ้างถึงใน ธัญมาส วรงค์สิงหราช. 2547, น.10 ; นิรมล สุวรรณโคตร. 2553, น.14) ที่กล่าวว่า หากพิจารณาการปรับตัวในแง่ของการเรียนรู้ตามขั้นพัฒนาของชีวิต พัฒนาการของชีวิตในแต่ละวัยนั้น บุคคลมีงานประจำวัยหรืองานประจำขั้นที่ต้องเรียนรู้ควบคู่กันไป ถ้าบุคคลนั้นสามารถพัฒนางานประจำวัยได้สำเร็จก็จะเป็นบุคคลที่มีความสุขและมีความสามารถ ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากงานในช่วงวัยใดไม่ประสบความสำเร็จก็จะให้บุคคลนั้นไม่มีความสุข และพัฒนางานประจำวัยในช่วงต่อไปได้อย่างยากลำบาก ดังนั้นบุคคลที่มีการปรับตัวได้จึงเป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้และพัฒนางานประจำวัยให้ผ่านพ้นได้ด้วยดี

6.3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุกัญญา ตันตระบัณฑิตย์ (2548, น.64) เรื่อง การศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการศึกษาของจุฑาภรณ์ ยอดเสนีย์ (2563, น.62) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2563 พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสะสมระดับปริญญาตรีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวต่างกัน โดยนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูงมีการปรับตัวมากกว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปานกลางและนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับน้อย อาจเนื่องมาจากนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด สามารถรับรู้และเข้าใจตนเอง รับรู้และเข้าใจสถานการณ์ปัญหาหรืออุปสรรคได้ตามความเป็นจริง จึงสามารถเรียนรู้ พัฒนาความสามารถของตนเอง ตระหนักถึงคุณค่าในตนเอง เผชิญปัญหาและแก้ไขปัญหได้อย่างเหมาะสม สามารถวางแผนในด้านการศึกษาเพื่อให้ตนเองมีผลการเรียนที่ดีตามเป้าหมาย ดังที่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช (2529, น.500 อ้างถึงใน วัฒนรัตน์ คุณาพันธ์. 2561, น.38 ; จุฑาภรณ์ ยอดเสนีย์. 2563, น.62) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้คนปรับตัวได้ดีส่วนหนึ่งคือ มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดพอควร รับรู้และเข้าใจสถานการณ์และปัญหาอย่างถูกต้องและตรงตามความเป็นจริง ทำให้แก้ไขจุด ประกอบกับมีประสบการณ์ในการแก้ไขสถานการณ์หรือปัญหามากพอ ดังนั้น นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงจึงมีความสามารถในการปรับตัวได้ดี

6.4 นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ทรรคนะ ใจชุ่มชื่น (2550, บทคัดย่อ) เรื่อง บุคลิกภาพ ความคาดหวังต่อการปรับตัวทางสังคมและการปรับตัวทางสังคมของนิสิตเตรียมแพทย์

ทหาร ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมีลักษณะบุคลิกภาพค่อนข้างไปทางแสดงตัว มีการปรับตัวได้ดีกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพค่อนข้างไปทางเก็บตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีการปรับตัวได้มากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบก้ำกึ่งและแบบเก็บตัว อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีลักษณะชอบสังคม เข้าหาผู้อื่นก่อน ชอบแสวงหาและชอบทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น สามารถเปลี่ยนแปลงตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว ซึ่งมีลักษณะไม่ชอบสังคม ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ส่วนผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบก้ำกึ่ง จะมีลักษณะเป็นกลาง ๆ ไม่โดดเด่นในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่ตรงกันข้ามกัน ดังที่ ธนพรธม กลั่นเพชร (2552, น.78-81) กล่าวว่า พวกแสดงตัวหรือผู้ที่มีเจตคติที่หันออกจากตนเอง (Extraversion) จะมีการแสดงออกที่เผชิญกับโลกภายนอก บุคคลประเภทนี้จะชอบแสดงตัว ชอบสังคม มักจะมีเพื่อนมาก ชอบพูดมากกว่าฟัง มีความสามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ชอบการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์อย่างเหมาะสม มีความยืดหยุ่น กล้าต่อสู้ และเผชิญกับปัญหา ตรงกันข้ามกับ พวกเก็บตัวหรือผู้ที่มีเจตคติหันเข้าหาตนเอง (Introversion) เป็นผู้ที่มีมุ่งเข้าหาตนเอง และสอดคล้องกับ กันยา สุวรรณแสง (2533, น.80-86) กล่าวว่า ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extravert) มีลักษณะชอบสังคม คือบุคคลที่มีลักษณะเข้ากับบุคคลอื่นได้ง่าย ชอบช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ มีความรื่นเริง สนุกสนาน ไม่ชอบการศึกษาโดยลำพัง และมีความสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและถูกกาลเทศะ ดังนั้น นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวจึงมีการปรับตัวได้มากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบก้ำกึ่ง

6.5 นักศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของ นิรมล สุวรรณโคตร (2553, บทคัดย่อ) เรื่อง การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การศึกษาของวารุณี แจ่มกระจาย (2540, น.124) เรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน มีการปรับตัวที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่นักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากกว่า มีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยน้อยกว่า อาจเนื่องมาจาก การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเป็นวิธีการที่ทำให้ นักศึกษารู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม บิดามารดาให้ความรักและความอบอุ่นพร้อมๆ กับมีเหตุผล ยอมรับและให้การสนับสนุนความสามารถและความคิดเห็นของนักศึกษาตามโอกาสอันควร ซึ่งลักษณะการอบรมเลี้ยงดูนี้หล่อหลอมให้นักศึกษาเห็นว่าตนเองมีคุณค่า มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง และสามารถปรับตัวเผชิญต่อปัญหาและอุปสรรคได้อย่างเหมาะสม ดังที่ วราภรณ์ ตระกูลสุษดี (2545, น.23) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยหรือแบบมีเหตุผลเป็นสิ่งสำคัญต่อพัฒนาการของนิสิตนักศึกษา การที่นิสิต

นักศึกษาจะเติบโตขึ้นมา มีบุคลิกภาพลักษณะอย่างใดนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับพันธุกรรมแล้ว การอบรมเลี้ยงดูเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมาก ถ้านิสิตนักศึกษาได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้องเหมาะสม จะส่งผลให้เขามีบุคลิกภาพที่ดีและมีการปรับตัวต่อปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับ นิรมล สุวรรณโคตร (2553, น.37) ที่กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม มีการคิดวิเคราะห์หาเหตุผลและแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง ใช้ความสามารถของตนช่วยเหลือผู้อื่น และมีพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจึงมีส่วนสำคัญในการปรับตัวให้เข้ากับการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข สามารถส่งผลถึงความสำเร็จในการใช้ชีวิตได้ ดังนั้น นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากจึงมีการปรับตัวได้มากกว่านักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยน้อย

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

7.1.1 จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่สูงกว่า มีการปรับตัวมากกว่านักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่ำกว่า ดังนั้น อาจารย์และมหาวิทยาลัยส่งเสริมการปรับตัวของนักศึกษาในแต่ละชั้นปี โดยวางแผนจัดกิจกรรมที่เหมาะสมในแต่ละระดับชั้นปี เช่น กิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรหรือคณะวิชาและแผนการศึกษา กิจกรรมสานสัมพันธ์พี่-น้อง สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กิจกรรมสานสัมพันธ์ กิจกรรมสร้างเป้าหมายในการเรียนและการใช้ชีวิต สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กิจกรรมเสริมสร้างทักษะทางอาชีพและแนวทางในการทำงานในอนาคต สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และกิจกรรมเพิ่มพลังมุ่งสู่ความสำเร็จในชีวิต เพื่อให้ นักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามแผนการศึกษาของหลักสูตร สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4

7.1.2 จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูงมีการปรับตัวมากที่สุด ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับนักศึกษาจึงควรจัดกลุ่มผู้เรียนหรือจัดกิจกรรมกลุ่มที่มีการผสมผสานกันระหว่างนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลาง และน้อย เพื่อให้ นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน นำไปสู่การพัฒนาด้านการเรียนและทักษะความสามารถต่าง ๆ ในการอยู่ร่วมกันกับเพื่อน ซึ่งส่งผลให้มีความสามารถในการปรับตัวมากยิ่งขึ้น

7.1.3 จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีการปรับตัวในระดับมากกว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและก้ำกึ่ง ดังนั้น อาจารย์และผู้เกี่ยวข้องกับนักศึกษาควรจัดกิจกรรมที่มีการผสมผสานระหว่างนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแตกต่างกัน นอกจากนี้รูปแบบกิจกรรมควรมีลักษณะที่หลากหลายเหมาะกับการให้นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว แบบก้ำกึ่ง และแบบแสดงตัว ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและการปรับตัวที่ดียิ่งขึ้น เช่น กิจกรรมจิตสอบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม กิจกรรมสัมมนาทางวิชาการและวิชาชีพ

7.1.4 จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยต่าง มีการปรับตัวแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่มีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระดับมาก มีการปรับตัวมากที่สุด ดังนั้น ควรมี

การให้ความรู้แก่บิดามารดาหรือผู้ปกครองในด้านวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และแนวทางในการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เพื่อให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจในด้านการดูแลนักศึกษา ตลอดจนให้ความรัก ความอบอุ่น แก่นักศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถปรับตัวและใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

7.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาต่อไป

7.2.1 ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักศึกษา เช่น ภูมิลำเนา รายได้ของครอบครัว วินัยในตนเอง สุขภาพจิต สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน และสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ซึ่งตัวแปรเหล่านี้ อาจเป็นข้อมูลที่สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นักศึกษามีการปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น

7.2.2 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยเก็บข้อมูลในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-19) จึงทำให้ได้รับข้อมูลเชิงลึกไม่มากเท่าที่ควร กรณีที่สถานการณ์อยู่ในภาวะปกติควรมีการศึกษา โดยเก็บข้อมูลในลักษณะการสัมภาษณ์ควบคู่ไปด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เพียงพอและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถในการปรับตัวของนักศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. (2552). **บุคลิกภาพและการปรับตัว**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กุสุมาลี โปธิปัสสา. (ม.ป.ป.). **การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**. สืบค้น 25 มีนาคม 2566, จาก <https://bkpho.moph.go.th/ssjweb/bkresearch/require/files/post-doc/20170109123049.pdf>
- โกศลัญญากรณิศ สุภักจากรุงศ์. (2557). **ปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพที่มีผลต่อการปรับตัวในการทำงานของ พนักงานในธุรกิจการ ออกแบบสื่อในเขตกรุงเทพมหานคร**. บทความวิชาการ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- จิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์. (2557). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฑาภรณ์ ยอดเสนีย์. (2563.) **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ที่เข้าศึกษาปี การศึกษา 2563**. โครงการวิจัย. : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ชาติชาย หมั่นสมักร. (2542). **การปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง**. ปริญญาโท ศษ.บ. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โพรเกรสชิฟ จำกัด.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2558). **เทคนิคการเขียนเค้าโครงการวิจัย : แนวทางสู่ความสำเร็จ (ฉบับปรับปรุง)**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อมรรการพิมพ์.
- ณัฐพล แนวจำปา. (2540). **การปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล**. ปริญญาโท ศษ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐวุฒิ ศรีวัฒนาวานิช. (2557) **การปรับตัวในมหาวิทยาลัยของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย**. โครงการวิจัย. : ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ดาริกา อเนกนิธิ. (2547). **การเปรียบเทียบความทันสมัยของวัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว-แสดงตัวใน ระดับที่แตกต่างกัน**. ปริญญาโท (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทรศนะ ใจชุ่มชื่น , ศรินภา จามรมาน และมทิรุทธ มุ่งถิ่น. (2550). **บุคลิกภาพ ความคาดหวังต่อการปรับตัวทางสังคมและการปรับตัวทางสังคมของนิสิตเตรียมแพทย์ทหาร ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. วารสารการประชุมทางวิชาการ ครั้งที่ 45 วันที่ 30 มกราคม – 2 กุมภาพันธ์ 2550 ภาควิชาจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทัตดาว สลุงโครพ. (2562.) **บุคลิกภาพแบบเอ-บี สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครองกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.** โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา ศศ.บ. (จิตวิทยา). กรุงเทพมหานคร : คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- ธเนศ แม้นอินทร์. (2563) **การปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่1 สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา.** วารสารวิชาการ. : มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
- ธนพรรณ กลั่นเกษร. (2551). **บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว กับทัศนคติต่อความรักและความสัมพันธ์ทางเพศของผู้สูงอายุ.** วิทยานิพนธ์ (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นภาพร อยู่ถาวร. (2560). **เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา จว.104 บุคลิกภาพและการปรับตัว.** กรุงเทพฯ : คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- นันทิชา บุญละเอียด. (2554). **การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.** ปัญหาพิเศษ วท.บ. (วิทยาศาสตร์). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นันทพร กุลชนะธารา. (2560). **รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุด้านจิตสังคมของการปรับตัวของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่จากครอบครัวเพื่อเข้าศึกษาต่อในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.** วิทยานิพนธ์ ปร.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิรมล สุวรรณโคตร. (2553). **การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญญรัตน์ ขจรพัฒน์วรกุล. (2551). **การศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวทางอารมณ์และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและมีบทบาททางเพศแตกต่างกัน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1.** วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เบญญาพัชร วันทอง. (2554). **เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา PGED311 จิตวิทยาบุคลิกภาพ.** : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ประณต คำฉิม. (2562). **เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา จว.433 จิตวิทยาเด็กปฐมวัย.** กรุงเทพฯ : คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- โรสไฮดา ปาทาน. (2554). **การศึกษาบุคลิกภาพและเชาว์อารมณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.** สารนิพนธ์. ปริญญาศึกษาศาสตร์ (จิตวิทยาการศึกษา) : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วรางคณา ชับซ้อณ. (2559). **อิทธิพลของคุณลักษณะบุคลิกภาพ บรรยากาศองค์กร ความพึงพอใจในงาน ที่มีต่อการปรับตัวในการทำงานของครูต่างชาติในเครือโรงเรียนสองภาษา**. วิทยานิพนธ์.
: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. (2545.) **จิตวิทยาการปรับตัว**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วารุณี แจ่มกระจ่าง. (2540). **การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร**. ปริญญาานิพนธ์ ศษ.ม. (ศึกษาศาสตร์). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรทัย ปิ่นกง. (2563) **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์และการเผชิญปัญหา กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา ศศ.บ. (จิตวิทยา). กรุงเทพมหานคร : คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- ศิริรัตน์ วาปี. (2558). **ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา ศศ.บ. (จิตวิทยา). กรุงเทพมหานคร : คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- สายฝน แสนเมือง. (2562). **บุคลิกภาพแบบแสดงตัว-เก็บตัว สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ กับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา ศศ.บ. (จิตวิทยา). กรุงเทพมหานคร : คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์. (2547). **วิธีการวิเคราะห์ข้อสอบ**. วารสารศรีปทุมปริทัศน์, 4 (1), น.21-33
- สุกัญญา ตันตระบัณฑิตย์. (2548). **การศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**. ปริญญาานิพนธ์ ศษ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชาดา พาที. (2558). **การปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ**. ปริญญาานิพนธ์ ศษ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุชาดา พิชัยธรรม. (2562.) **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัวและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง กับภาวะโภชนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก**. วิทยานิพนธ์. พิษณุโลก : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์. (2556). ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
รายงานวิจัยสถาบัน. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- สุมาลี เปลี่ยนพันธ์. (2553). การอบรมเลี้ยงดูของผู้สูงอายุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของวัยรุ่น. สารนิพนธ์
(จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : ปรินูญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์. (2551). การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC). สืบค้น
25 มีนาคม 2566, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/14329>
- องอาจ นัยพัฒน์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สามลดา
- อารี รังสินันท์. (2527) รวมบทความการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอกรินทร์ คุณยศยิ่ง. (2547). บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
(จิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว) : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อรพรรณ ลือบุญธวัช. (2554). ผลของกลุ่มสนับสนุนครอบครัวต่อการทำหน้าที่ครอบครัว ตามการรับรู้ของ
ผู้ดูแลในครอบครัวผู้ป่วยจิตเภท. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- (2552). เอกสารประกอบการเรียน เรื่อง ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว. : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บุรีรัมย์

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง

อาจารย์ประจำภาควิชาการแนะแนวและ
จิตวิทยาการศึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรควิช จารีกจารีต

คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

อาจารย์รัตธีรัตน์ สัจจะภัทรกุล

อาจารย์พิเศษประจำสาขาวิชาจิตวิทยา คณะ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ภาคผนวก ข

- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- แบบตอบรับกลับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- แบบตอบรับกลับขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถาม (Try out)
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บแบบสอบถามโครงการพิเศษทางจิตวิทยา
- แบบตอบรับกลับขอความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บแบบสอบถาม
โครงการพิเศษทางจิตวิทยา



มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต KASEM BUNDIT UNIVERSITY

ที่ มกบ. 0215/จว.136 (363)

5 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง

ด้วย นางสาวนุชนาฏ คงนาม รหัสนักศึกษา 60-08014-28569 นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา ในปีการศึกษา 2563 รายวิชาดังกล่าวนี้กำหนดให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เป็นประเด็นทางจิตวิทยา โดย นางสาวนุชนาฏ คงนาม ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กกับการปรับตัวของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยมี อาจารย์ณภาพร อยู่ถาวร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความถูกต้อง เทียบตรง เหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ หากท่านต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นางสาวนุชนาฏ คงนาม ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 091-740-1202

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร นัตริศกุล)
รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา "พัฒนาคน พัฒนาคนด้วยศาสตร์และจรรยาบรรณวิชาชีพเพื่อสร้างสรรค์สังคมในอุดมคติอย่างยั่งยืน"
สถานที่ตั้ง : อาคารเกษมสรรค์ ชั้น 2 หมายเลขโทรศัพท์ 02-302-2777 ต่อ 1328
E-mail : psychology.kasem@gmail.com

วิทยาเขตพัฒนาการ : 1761 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 0-2320-2777 โทรสาร 0-2321-4444
PATANAKARN CAMPUS : 1761 PATANAKARN ROAD, SUAN LUANG, BANGKOK 10250 TEL. 0-2320-2777 FAX 0-2321-4444

วิทยาเขตร่มเกล้า : 77 ถนนร่มเกล้า เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2904-2222 โทรสาร 0-2904-2200
ROMKLAO CAMPUS : 77 ROMKLAO ROAD, MINBURI, BANGKOK 10510 TEL. 0-2904-2222 FAX 0-2904-2200



มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน..... คณะจิตวิทยา
 ที่..... จว.138/2563 วันที่..... 5 พฤษภาคม 2564
 เรื่อง..... ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรควิช จาริกจาริต

ด้วย นางสาวนุชนาฏ คงนาม รหัสนักศึกษา 60-08014-28569 นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา ในปีการศึกษา 2563 รายวิชาดังกล่าวนี้กำหนดให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เป็นประเด็นทางจิตวิทยา มีคุณค่า และเป็นประโยชน์ ทั้งต่อตัวนักศึกษา กลุ่มบุคคล และสังคม ทั้งนี้ นางสาวนุชนาฏ คงนาม ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยกับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยมี อาจารย์ณภาพร อยู่ถาวร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความถูกต้อง เทียบตรง เหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ หากท่านต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นางสาวนุชนาฏ คงนาม ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 091-740-1202

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ณภาพร อยู่ถาวร

(อาจารย์ณภาพร อยู่ถาวร)

อาจารย์ที่ปรึกษา

โครงการพิเศษทางจิตวิทยา



มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต KASEM BUNDIT UNIVERSITY

ที่ มกบ. 0215/จว.138 (363)

5 พฤษภาคม 2564

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรียน อาจารย์รัตริรัตน์ สัจจะภัทรกุล

ด้วย นางสาวนุชนาฏ คงนาม รหัสนักศึกษา 60-08014-28569 นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชา จว.404 ครงงานพิเศษทางจิตวิทยา ในปีการศึกษา 2563 รายวิชาดังกล่าวนี้กำหนดให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เป็นประเด็นทางจิตวิทยา โดย นางสาวนุชนาฏ คงนาม ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กับการปรับตัวของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยมี อาจารย์ณัฏภพร อยู่ถาวร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความถูกต้อง เทียบตรง เหมาะสมกับการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้ หากท่านต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นางสาวนุชนาฏ คงนาม ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 091-740-1202

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุกุล)

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา “พัฒนานัน พัฒนาคนด้วยศาสตร์และจรรยาบรรณวิชาชีพเพื่อสร้างสรรค์สังคมในอุดมคติอย่างยั่งยืน”
สถานที่ตั้ง : อาคารเกษมสรรค์ ชั้น 2 หมายเลขโทรศัพท์ 02-302-2777 ต่อ 1328
E-mail : psychology.kasem@gmail.com

วิทยาเขตพัฒนาการ : 1761 ถนนพัฒนาการ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 0-2320-2777 โทรสาร 0-2321-4444
PATANAKARN CAMPUS : 1761 PATANAKARN ROAD, SUAN LUANG, BANGKOK 10250 TEL. 0-2320-2777 FAX 0-2321-4444

วิทยาเขตร่มเกล้า : 77 ถนนร่มเกล้า เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2904-2222 โทรสาร 0-2904-2200
ROMKI AO CAMPUS : 77 ROMKI AO ROAD, MINBU RI, BANGKOK 10510 TEL. 0-2904-2222 FAX 0-2904-2200



คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
ของ นางสาวนุชนาฏ คงนาม รหัสนักศึกษา 60-08014-28569

- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวันที่.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรควิช จาริกจารัต)

ตำแหน่ง
(ศาสตราจารย์อรรควิช จาริกจารัต)

วันที่/...../.....



คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กับการปรับตัว
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
ของ นางสาวนุชนาฏ คงนาม รหัสนักศึกษา 60-08014-28569

- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวันที่.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ
นางสาวราตรีรัตน์ สัจจะภัทรกุล
(.....)

ตำแหน่งนักจิตวิทยาพัฒนาการ.....

วันที่/...../.....



คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

แบบตอบรับให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูลสำหรับการทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา
เรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กับการปรับตัว

ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ของ นางสาวนุชนาฏ คงนาม รหัสนักศึกษา 600801428569

ไม่สามารถให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูลได้

ยินดีให้นักศึกษาเข้าทำการเก็บข้อมูลได้

โดยกำหนดให้นักศึกษามาทำการเก็บข้อมูลได้ ในวันที่.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ นพรัตน์ นรทักโกวิท

(อาจารย์นพรัตน์ นรทักโกวิท)

ตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่แทนรองคณบดีฝ่ายวิชาการ

วันที่ 30 / มิ.ย. / 64



มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะจิตวิทยา.....
 ที่ จว.137/2565..... วันที่ 1 มีนาคม 2566.....
 เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เข้าทำการเก็บข้อมูลสำหรับกรทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา.....

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 สิ่งที่ส่งมาด้วย ตัวอย่างแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางสาวนุชนาฏ คงนาม นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้รับอนุมัติให้จัดทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา เรื่อง “บุคลิกภาพ และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา ภายใต้การดูแลของ อาจารย์นภาพร อยู่ถาวร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา โครงการฯ

เพื่อให้การดำเนินโครงการฯ ของนักศึกษาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ในการอนุญาตให้ นางสาวนุชนาฏ คงนาม เข้าทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ทั้งนี้นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล)
 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
 ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา “มุ่งมั่นประยุกต์องค์ความรู้จิตวิทยาที่ทันสมัย เพื่อพัฒนาคนในสังคมยุคใหม่ให้ดำรงชีวิตได้อย่างสร้างสรรค์ บนพื้นฐานคุณธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ”
 สถานที่ตั้ง : อาคารเกษมสรรค์ ชั้น 2 หมายเลขโทรศัพท์ 023202777 ต่อ 1328
 E-mail : psychology@kbu.ac.th
 นางสาวนุชนาฏ คงนาม หมายเลขโทรศัพท์ 0917401202

ภาคผนวก ค

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

**ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**

ตารางที่ 6-1 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว

| ข้อ | คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ | | | ผลรวม | IOC | การพิจารณา | การนำไปใช้ |
|-----|---------------------------------|---------|---------|-------|------|--------------|--------------|
| | คนที่ 1 | คนที่ 2 | คนที่ 3 | | | | |
| 1 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 2 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 3 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 4 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 5 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 6 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 7 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 8 | 0 | +1 | +1 | 2 | 0.66 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 9 | 0 | +1 | +1 | 2 | 0.66 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 10 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 11 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 12 | 0 | +1 | +1 | 2 | 0.66 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 13 | 0 | +1 | +1 | 2 | 0.66 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 14 | 0 | +1 | +1 | 2 | 0.66 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 15 | 0 | +1 | 0 | 1 | 0.33 | ไม่ผ่านเกณฑ์ | ตัดทิ้ง |
| 16 | 0 | +1 | +1 | 2 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 17 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 18 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 19 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 20 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 21 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์. 2551, ออนไลน์. น.113)

ตารางที่ 6-1 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว

| ข้อ | คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ | | | ผลรวม | IOC | การพิจารณา | การนำไปใช้ |
|-----|---------------------------------|---------|---------|-------|------|--------------|--------------|
| | คนที่ 1 | คนที่ 2 | คนที่ 3 | | | | |
| 22 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 23 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 24 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 25 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 26 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 27 | 0 | +1 | 0 | 1 | 0.33 | ไม่ผ่านเกณฑ์ | ตัดทิ้ง |
| 28 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 29 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 30 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 31 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 32 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์. 2551, ออนไลน์. น.113)

ตารางที่ 6-2 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

| ข้อ | คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ | | | ผลรวม | IOC | การพิจารณา | การนำไปใช้ |
|-----|---------------------------------|---------|---------|-------|------|------------|--------------|
| | คนที่ 1 | คนที่ 2 | คนที่ 3 | | | | |
| 1 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 2 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 3 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 4 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 5 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 6 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 7 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 8 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 9 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 10 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 11 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 12 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 13 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 14 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 15 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 16 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 17 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 18 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 19 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 20 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 21 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 22 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 23 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |
| 24 | +1 | +1 | +1 | 3 | 1.00 | ผ่านเกณฑ์ | นำไปทดลองใช้ |

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์. 2551, ออนไลน์. น.113)

ภาคผนวก ง

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตาราง 6-3 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว

| ข้อ | คำถาม | ค่า r | การพิจารณา | การนำไปใช้ |
|-----|---|-------|------------|-------------------|
| 1 | นักศึกษาชอบอยู่ในที่มีคนจำนวนมาก | .673 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 2 | นักศึกษารู้สึกเป็นเรื่องง่ายที่จะทำความรู้จักผู้อื่น | .798 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 3 | เพื่อน ๆ พูดว่านักศึกษาเป็นคนเข้ากับคนอื่นง่าย | .757 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 4 | นักศึกษาชอบเข้าสังคมเพื่อพบปะผู้คนใหม่ ๆ | .779 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 5 | นักศึกษาชอบไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ในวันหยุด | .854 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 6 | นักศึกษาชอบเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย | .780 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 7 | เพื่อน ๆ บอกว่านักศึกษาเป็นคนสนุกสนานร่าเริง | .823 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 8 | นักศึกษาเป็นคนที่ชอบท้าทายผู้อื่นก่อน | .874 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 9 | นักศึกษาเป็นคนที่ทำงานคล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง | .697 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 10 | นักศึกษาแสดงออกอย่างเปิดเผย ไม่อ้อมค้อม | .786 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 11 | นักศึกษามีอารมณ์ดี ร่าเริง | .784 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 12 | นักศึกษาไม่กังวลใจเมื่อมีคนวิจารณ์นักศึกษาอย่างตรงไปตรงมา | .847 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 13 | นักศึกษาไม่โกรธ เมื่อเพื่อนไม่เห็นด้วยกับความคิดของนักศึกษา | .833 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 14 | นักศึกษาพบว่าเป็นการง่ายที่จะผ่อนคลายภายใต้ความกดดัน | .875 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 15 | นักศึกษาเชื่อว่ามีทางออกสำหรับปัญหาเสมอ | .739 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 16 | หากงานไม่เป็นไปตามแผน นักศึกษาสามารถเปลี่ยนแปลงแผน ให้เหมาะสมตามสถานการณ์ที่เผชิญได้ | .768 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 17 | นักศึกษามักจะแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ | .756 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 18 | นักศึกษาสามารถเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรง หรือยุ่งยาก เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้ออุบัติใหม่ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ | .854 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 19 | นักศึกษารู้สึกตื่นเต้นเมื่อได้เผชิญกับสิ่งแปลกใหม่ | .843 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (สิรินธร สินจินดาวงศ์. 2547, น.23)

ตาราง 6-3 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว (ต่อ)

| ข้อ | คำถาม | ค่า r | การพิจารณา | การนำไปใช้ |
|-----|--|-------|------------|-------------------|
| 20 | นักศึกษาทำงานใหม่ ๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อนได้โดยไม่รู้สึกกังวลใจ | .816 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 21 | นักศึกษาชอบพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น | .790 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 22 | นักศึกษาเป็นคนมองโลกในแง่ดี | .818 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 23 | นักศึกษาคิดว่าตนเองเป็นคนที่มีความสามารถ | .825 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 24 | นักศึกษาคิดว่าการทำงานผิดพลาด เป็นเรื่องเล็กน้อยที่สามารถแก้ไขได้ | .764 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 25 | นักศึกษารู้สึกว่าตนเองมีชีวิตที่ดี | .732 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 26 | เมื่อมีความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องนักศึกษายอมรับและพยายามหาวิธีแก้ไข | .756 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 27 | เมื่อมีปัญหา นักศึกษายอมเลือกจัดการกับปัญหามากกว่าหลีกเลี่ยงปัญหา | .902 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 28 | นักศึกษาสามารถทำงานที่ยากให้เสร็จเรียบร้อย ทันเวลาที่กำหนดด้วยตนเอง | .712 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 29 | นักศึกษาพยายามแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหา เพื่อให้เพื่อนยอมรับ | .847 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 30 | เมื่อเพื่อน ๆ ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม นักศึกษายอมหาวิธีการเพื่อให้กิจกรรมสามารถดำเนินการต่อไปได้ | .691 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์. 2547, น.23)

ตารางที่ 6-3 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

| ข้อ | คำถาม | ค่า r | การพิจารณา | การนำไปใช้ |
|-----|---|-------|--------------|-------------------|
| 1 | เมื่อนักศึกษาทะเลาะกับผู้อื่น นักศึกษาจะถูกบิดามารดาหรือผู้ปกครองตำหนิมากกว่า | -.282 | ไม่ผ่านเกณฑ์ | ตัดทิ้ง |
| 2 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองสอนให้นักศึกษาใช้ความยุติธรรมในการตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ | .694 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 3 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองแบ่งหน้าที่ในบ้านให้นักศึกษาทำพอเหมาะกับความสามารถ | .666 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 4 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้สิ่งของหรือเงินแก่ (-) นักศึกษาน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับค่าครองชีพในปัจจุบัน | .819 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 5 | เมื่อมีบุคคลอื่นมาบอกว่านักศึกษาทำผิด บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะสอบถามสาเหตุของเหตุการณ์จากนักศึกษาและบุคคลนั้น | .658 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 6 | เมื่อนักศึกษาขอเงินเพิ่ม บิดามารดาหรือผู้ปกครองถามถึงเหตุผลและความจำเป็นก่อนที่จะให้หรือไม่ให้เงินแก่นักศึกษา | .764 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 7 | เมื่อนักศึกษาป่วย บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะคอยดูแลนักศึกษา | .491 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 8 | เมื่อนักศึกษามีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะให้กำลังใจและเป็นที่พักพิงทางใจให้กับนักศึกษาได้ | .753 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 9 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองพูดคุยกับนักศึกษาด้วยถ้อยคำที่ดี | .675 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 10 | ในวันหยุด นักศึกษามักจะทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว เช่น รับประทานอาหาร ไปท่องเที่ยว | .793 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 11 | เมื่อนักศึกษาท้อแท้ หหมดกำลังใจ นักศึกษาจะคิดถึงครอบครัวเป็นลำดับแรก | .642 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 12 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองแสดงความรักและให้ความอบอุ่นแก่นักศึกษา | .662 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 13 | เมื่อนักศึกษาได้รับรางวัลหรือมีผลการเรียนที่ดี บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เคยชื่นชม | .715 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์. 2547, น.23)

ตาราง 6-3 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (ต่อ)

| | | | | |
|----|--|------|-----------|-------------------|
| 14 | เมื่อนักศึกษามีผลการเรียนไม่ดี บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะพูดให้กำลังใจและให้คำแนะนำ | .412 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 15 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระในการคบเพื่อน | .670 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 16 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ของนักศึกษา | .770 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 17 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้นักศึกษาตัดสินใจทำเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง โดยคอยให้คำแนะนำเมื่อนักศึกษาต้องการ | .518 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 18 | เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัว นักศึกษามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น | .768 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 19 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองมักแสดงให้เห็นว่านักศึกษา (-) ยังเป็นเด็ก ไม่สามารถทำอะไรได้ตามลำพังและไม่สามารถตัดสินใจด้วยตนเอง | .798 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 20 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระแก่นักศึกษาในการแต่งกาย โดยให้คำแนะนำถึงความเหมาะสมและกาลเทศะ | .672 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 21 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้นักศึกษาเลือกศึกษาตามความถนัดของตนเอง | .773 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 22 | เมื่อนักศึกษาต้องการความช่วยเหลือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะให้การช่วยเหลือเป็นอย่างดี | .720 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 23 | เมื่อนักศึกษาต้องการทำงานพิเศษนอกเวลาเรียน เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะให้การสนับสนุน | .752 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |
| 24 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้นักศึกษาแสดงออกซึ่งความสามารถของตนเอง | .749 | ผ่านเกณฑ์ | ใช้เก็บข้อมูลจริง |

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (สิรินธร ลินจินดาวงศ์. 2547, น.23)

ความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัวและการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยบัณฑิต

ตารางที่ 6-4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับ

| แบบสอบถาม | ค่าความเชื่อมั่น |
|-------------------------------|------------------|
| บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว | .981 |
| การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย | .957 |

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (สิรินธร สินจินดาวงศ์. 2547, น.23)

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบสอบถาม

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทำแบบสอบถามในการศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยผู้ศึกษา นางสาวนุชนาฏ คงนาม นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ศึกษาเรื่อง บุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย กับการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนา การปรับตัวของนักศึกษา อันนำไปสู่การประสบความสำเร็จ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

ในการนี้ ผู้ศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์นักศึกษาทำแบบสอบถามฉบับนี้ โดยตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด ทุกคำตอบของนักศึกษาจะเก็บรวบรวมไว้เป็นความลับ โดยผู้ศึกษาจะทำการวิเคราะห์ผลการศึกษาในภาพรวมเพื่อการจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และใช้เฉพาะในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เท่านั้น

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากนักศึกษาเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวนุชนาฏ คงนาม

นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

| | | | |
|---|-------|----|-----|
| ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล | จำนวน | 2 | ข้อ |
| ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว | จำนวน | 30 | ข้อ |
| ตอนที่ 3 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย | จำนวน | 23 | ข้อ |
| ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปรับตัว | จำนวน | 52 | ข้อ |

ตอนที่ 1 แบบสอบถามส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด

(1) ระดับชั้นปี (ระดับชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563)

- ระดับชั้นปีที่ 1 ระดับชั้นปีที่ 2
 ระดับชั้นปีที่ 3 ระดับชั้นปีที่ 4

(2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GPA.)

- 0.01 – 2.00 2.01 – 3.00 3.01 – 4.00

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัตถุประสงค์ภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว

คำชี้แจง โปรดทำ เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความหรือเติมข้อความในช่องว่าง ตามความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุดเพียงข้อเดียว โดยพิจารณาดังนี้

- | | | |
|------------|---------|---|
| จริงที่สุด | หมายถึง | ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด |
| จริง | หมายถึง | ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก |
| จริงบ้าง | หมายถึง | ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้างบางครั้ง |
| จริงน้อย | หมายถึง | ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้างเล็กน้อย |
| ไม่จริงเลย | หมายถึง | ข้อความนั้นไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริงที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริงน้อย | จริงน้อยที่สุด |
|--------|--|------------|------|----------|----------|----------------|
| 1 | นักศึกษาชอบอยู่ในที่ที่มีคนจำนวนมาก | | | | | |
| 2 | นักศึกษารู้สึกเป็นเรื่องง่ายที่จะทำความรู้จักผู้อื่น | | | | | |
| 3 | เพื่อน ๆ พูดว่านักศึกษาเป็นคนเข้ากับคนอื่นง่าย | | | | | |
| 4 | นักศึกษาชอบเข้าสังคมเพื่อพบปะผู้คนใหม่ ๆ | | | | | |
| 5 | นักศึกษาชอบไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ในวันหยุด | | | | | |
| 6 | นักศึกษาชอบเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย | | | | | |
| 7 | เพื่อน ๆ บอกว่านักศึกษาเป็นคนสนุกสนานร่าเริง | | | | | |
| 8 | นักศึกษาเป็นคนที่ชอบทักทายผู้อื่นก่อน | | | | | |
| 9 | นักศึกษาเป็นคนที่ทำงานคล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง | | | | | |

แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว (ต่อ)

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|--|----------------|------|----------|--------------|------------------------|
| 10 | นักศึกษาแสดงออกอย่างเปิดเผย ไม่อ้อมค้อม | | | | | |
| 11 | นักศึกษามีอารมณ์ดี ร่าเริง | | | | | |
| 12 | นักศึกษาไม่กังวลใจเมื่อมีคณาจารย์นักศึกษาอย่าง ตรงไปตรงมา | | | | | |
| 13 | นักศึกษาไม่โกรธ เมื่อเพื่อนไม่เห็นด้วยกับความคิดของ นักศึกษา | | | | | |
| 14 | นักศึกษาพบว่าเป็นการง่ายที่จะผ่อนคลายภายใต้ความ กดดัน | | | | | |
| 15 | นักศึกษาเชื่อว่ามีความหวังสำหรับปัญหาเสมอ | | | | | |
| 16 | หากงานไม่เป็นไปตามแผน นักศึกษาสามารถ เปลี่ยนแปลงแผน ให้เหมาะสมตามสถานการณ์ที่เผชิญได้ | | | | | |
| 17 | นักศึกษามักจะแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ๆ | | | | | |
| 18 | นักศึกษาสามารถเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรง หรือยุ่งยาก เช่น การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้ออุบัติใหม่ ภัยพิบัติทาง ธรรมชาติ | | | | | |
| 19 | นักศึกษารู้สึกตื่นเต้นเมื่อได้เผชิญกับสิ่งแปลกใหม่ | | | | | |
| 20 | นักศึกษาทำงานใหม่ ๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อนได้โดยไม่รู้สึก กังวลใจ | | | | | |
| 21 | นักศึกษาชอบพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น | | | | | |
| 22 | นักศึกษาเป็นคนมองโลกในแง่ดี | | | | | |
| 23 | นักศึกษาคิดว่าตนเองเป็นคนที่มีความสามารถ | | | | | |
| 24 | นักศึกษาคิดว่าการทำงานผิดพลาด เป็นเรื่องเล็กน้อย ที่สามารถแก้ไขได้ | | | | | |
| 25 | นักศึกษารู้สึกว่าตนเองมีชีวิตที่ดี | | | | | |
| 26 | เมื่อมีความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องนักศึกษายอมรับ และพยายามหาวิธีแก้ไข | | | | | |

แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเก็บตัว-แสดงตัว (ต่อ)

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|---|----------------|------|----------|--------------|------------------------|
| 27 | เมื่อมีปัญหา นักศึกษาจะเลือกจัดการกับปัญหามากกว่าหลีกเลี่ยงปัญหา | | | | | |
| 28 | นักศึกษสามารถทำงานที่ยากให้เสร็จเรียบร้อย ทันเวลาที่กำหนดด้วยตนเอง | | | | | |
| 29 | นักศึกษาพยายามแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหา เพื่อให้เพื่อนยอมรับ | | | | | |
| 30 | เมื่อเพื่อน ๆ ไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม นักศึกษาจะพยายามหาวิธีการเพื่อให้กิจกรรมสามารถดำเนินการต่อไปได้ | | | | | |

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความเป็นจริงของ
 นักศึกษามากที่สุด กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ โดยพิจารณาดังนี้

| | | |
|----------------|---------|--|
| จริงที่สุด | หมายถึง | ข้อความตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด |
| จริง | หมายถึง | ข้อความตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก |
| จริงบ้าง | หมายถึง | ข้อความตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้างบางครั้ง |
| จริงน้อย | หมายถึง | ข้อความตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย |
| จริงน้อยที่สุด | หมายถึง | ข้อความตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|---|----------------|------|----------|--------------|------------------------|
| 1 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองสอนให้นักศึกษาใช้ความยุติธรรม ในการตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ | | | | | |
| 2 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองแบ่งหน้าที่ในบ้านให้นักศึกษาทำ พอเหมาะกับความสามารถ | | | | | |
| 3 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้สิ่งของหรือเงินแก่นักศึกษา น้อย เมื่อเปรียบเทียบกับค่าครองชีพในปัจจุบัน | | | | | |
| 4 | เมื่อมีบุคคลอื่นมาบอกว่านักศึกษาทำผิด บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองจะสอบถามสาเหตุของเหตุการณ์จากนักศึกษา และบุคคลนั้น | | | | | |
| 5 | เมื่อนักศึกษาขอเงินเพิ่ม บิดามารดาหรือผู้ปกครองถามถึง เหตุผลและความจำเป็นก่อนที่จะให้หรือไม่ให้เงินแก่นักศึกษา | | | | | |
| 6 | เมื่อนักศึกษาป่วย บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะคอยดูแล นักศึกษา | | | | | |
| 7 | เมื่อนักศึกษามีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ บิดามารดาหรือ ผู้ปกครองจะให้กำลังใจและเป็นที่พักพิงทางใจให้กับ นักศึกษาได้ | | | | | |

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (ต่อ)

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|--|----------------|------|----------|--------------|------------------------|
| 8 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองพูดคุยกับนักศึกษาด้วยถ้อยคำที่ดี | | | | | |
| 9 | ในวันหยุด นักศึกษามักจะทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว เช่น รับประทานอาหาร ไปท่องเที่ยว | | | | | |
| 10 | เมื่อนักศึกษาท้อแท้ หหมดกำลังใจ นักศึกษาจะคิดถึงครอบครัวเป็นลำดับแรก | | | | | |
| 11 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองแสดงความรักและให้ความอบอุ่นแก่นักศึกษา | | | | | |
| 12 | เมื่อนักศึกษาได้รับรางวัลหรือมีผลการเรียนที่ดีบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่เคยชื่นชม | | | | | |
| 13 | เมื่อนักศึกษามีผลการเรียนไม่ดี บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะพูดให้กำลังใจและให้คำแนะนำ | | | | | |
| 14 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระในการคบเพื่อน | | | | | |
| 15 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองรับฟังความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ของนักศึกษา | | | | | |
| 16 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้นักศึกษาตัดสินใจทำเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเอง โดยคอยให้คำแนะนำเมื่อนักศึกษาต้องการ | | | | | |
| 17 | เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัว นักศึกษาจะมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น | | | | | |
| 18 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองมักแสดงให้เห็นว่านักศึกษายังเป็นเด็ก ไม่สามารถทำอะไรได้ตามลำพังและไม่สามารถตัดสินใจด้วยตนเอง | | | | | |
| 19 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้อิสระแก่นักศึกษาในการแต่งกาย โดยให้คำแนะนำถึงความเหมาะสมและกาลเทศะ | | | | | |
| 20 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้นักศึกษาเลือกศึกษาตามความถนัดของตนเอง | | | | | |

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (ต่อ)

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|--|----------------|------|----------|--------------|------------------------|
| 21 | เมื่อนักศึกษาต้องการความช่วยเหลือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะให้การช่วยเหลือเป็นอย่างดี | | | | | |
| 22 | เมื่อนักศึกษาต้องการทำงานพิเศษนอกเวลาเรียน เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะให้การสนับสนุน | | | | | |
| 23 | บิดามารดาหรือผู้ปกครองสนับสนุนให้นักศึกษาแสดงออกซึ่งความสามารถของตนเอง | | | | | |

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการปรับตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างขวามือช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว ที่ตรงกับความเป็นจริงของ
 นักศึกษามากที่สุด กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ โดยพิจารณาดังนี้

| | | |
|----------------|---------|--|
| จริงที่สุด | หมายถึง | ข้อความตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด |
| จริง | หมายถึง | ข้อความตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษามาก |
| จริงบ้าง | หมายถึง | ข้อความตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาบ้างบางครั้ง |
| จริงน้อย | หมายถึง | ข้อความตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อย |
| จริงน้อยที่สุด | หมายถึง | ข้อความตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด |

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|--|----------------|------|----------|--------------|------------------------|
| 1 | ขณะเรียนนักศึกษาตั้งใจฟังอาจารย์สอน | | | | | |
| 2 | นักศึกษาทบทวนบทเรียนเสมอ ๆ | | | | | |
| 3 | นักศึกษามีส่วนร่วมในการอภิปรายในขณะที่เรียน | | | | | |
| 4 | นักศึกษาเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลาที่กำหนด | | | | | |
| 5 | นักศึกษาสามารถทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้สำเร็จ ทันเวลา | | | | | |
| 6 | นักศึกษามีการเตรียมตัวก่อนการเข้าเรียน | | | | | |
| 7 | นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน | | | | | |
| 8 | นักศึกษาทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ทันกำหนด | | | | | |
| 9 | นักศึกษามักเตรียมตัวกับการสอบในแต่ละครั้ง | | | | | |
| 10 | เมื่อมีข้อสงสัยนักศึกษาจะซักถามอาจารย์ทันทีที่มีโอกาส | | | | | |
| 11 | ถึงแม้จะง่วงนอนนักศึกษาก็ตั้งใจฟังอาจารย์บรรยาย | | | | | |
| 12 | นักศึกษาจะตรวจสอบความเรียบร้อยของงานที่ได้รับ มอบหมายก่อนส่งอาจารย์ | | | | | |
| 13 | นักศึกษามีความสนิทสนมกับอาจารย์ผู้สอน | | | | | |
| 14 | นักศึกษาไม่รู้สึกรอเมื่ออาจารย์ตักเตือน | | | | | |
| 15 | นักศึกษายอมรับและปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันกับ อาจารย์ | | | | | |

แบบสอบถามการปรับตัว (ต่อ)

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|--|----------------|------|----------|--------------|------------------------|
| 16 | นักศึกษาแสดงความเคารพและทักทายเมื่อพบอาจารย์ | | | | | |
| 17 | นักศึกษาเต็มใจปรับปรุงแก้ไขเรื่องต่าง ๆ ตามคำแนะนำ ของอาจารย์ผู้สอน | | | | | |
| 18 | นักศึกษาจะขอคำแนะนำทั้งเรื่องเรียนและเรื่องส่วนตัว จากอาจารย์ผู้สอน | | | | | |
| 19 | นักศึกษาทำกิจกรรมและงานที่อาจารย์มอบหมาย | | | | | |
| 20 | นักศึกษารู้สึกกระตือรือร้นเมื่ออาจารย์ซักถาม | | | | | |
| 21 | นักศึกษาเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์บรรยายได้ดี | | | | | |
| 22 | นักศึกษาไม่พูดคุยกับเพื่อนในขณะที่อาจารย์กำลัง บรรยาย | | | | | |
| 23 | นักศึกษารู้สึกดีเมื่อได้อยู่กับเพื่อน | | | | | |
| 24 | นักศึกษารู้สึกยินดีเมื่อทำความรู้จักเพื่อนใหม่ | | | | | |
| 25 | เมื่อเพื่อน ๆ มีความทุกข์นักศึกษาจะพูดปลอบใจเพื่อน | | | | | |
| 26 | นักศึกษามักแสดงความคิดเห็นร่วมกับเพื่อนเมื่อได้รับ มอบหมายให้ทำงานกลุ่ม | | | | | |
| 27 | นักศึกษาเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการ ทำงาน | | | | | |
| 28 | นักศึกษาให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มใจเมื่อเพื่อนมีปัญหา | | | | | |
| 29 | นักศึกษามีความมั่นใจในการเป็นผู้นำกลุ่ม | | | | | |
| 30 | นักศึกษายอมรับและรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนเมื่อ ทำงานร่วมกัน | | | | | |
| 31 | เมื่อเพื่อนมีปัญหา นักศึกษาคอยให้กำลังใจเพื่อน | | | | | |
| 32 | นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มกับเพื่อน ๆ | | | | | |
| 33 | นักศึกษารู้สึกสบายใจเมื่อได้พูดคุยและอยู่ใกล้เพื่อน ๆ | | | | | |

แบบสอบถามการปรับตัว (ต่อ)

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|---|----------------|------|----------|--------------|------------------------|
| 34 | นักศึกษาสามารถพูดคุยและเข้ากับเพื่อนได้ทุกคน | | | | | |
| 35 | หากเพื่อนในกลุ่มทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่เสร็จ นักศึกษาจะพยายามช่วยเหลือจนเสร็จได้ทันเวลา | | | | | |
| 36 | นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียนเพราะ บรรยากาศในห้องเรียนน่าเรียน | | | | | |
| 37 | ถึงแม้สถานที่นั่งพักผ่อนในมหาวิทยาลัยจะมีไม่พอ เพียงแต่ก็ไม่เป็นอุปสรรคแก่นักศึกษา | | | | | |
| 38 | ถึงแม้เพื่อน ๆ จะคุยกันขณะอาจารย์สอนแต่นักศึกษาก็ ยังมีสมาธิในการเรียน | | | | | |
| 39 | 39.ถึงแม้ห้องเรียนคับแคบ แต่ก็ไม่มีอุปสรรคในการ เรียนของนักศึกษา | | | | | |
| 40 | 40.ถึงแม้ห้องสมุดมีเสียงดังรบกวนแต่นักศึกษาก็มีสมาธิ ในการอ่านหนังสือหรือทำงาน | | | | | |
| 41 | ถึงแม้ว่าอาคารเรียนอยู่ไกล นักศึกษาจะใช้เวลาในการ เดินทางล่วงหน้าก่อนถึงชั่วโมงเรียน | | | | | |
| 42 | ถึงแม้ว่าห้องน้ำจะมีผู้ใช้เยอะแต่นักศึกษาสามารถรอได้ | | | | | |
| 43 | ถึงแม้ว่าห้องเรียนมีอุณหภูมิที่เย็นแต่นักศึกษาก็มีสมาธิใน การเรียน | | | | | |
| 44 | นักศึกษาสนใจและเข้าร่วมกิจกรรม | | | | | |
| 45 | นักศึกษาสามารถแบ่งเวลาในการเข้าร่วมอย่างเหมาะสม | | | | | |
| 46 | นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเพราะเข้าใจและเห็นประโยชน์ ของการเข้าร่วมกิจกรรม | | | | | |
| 47 | นักศึกษาแสดงความสามารถเต็มที่ในการเข้าร่วมกิจกรรม | | | | | |
| 48 | นักศึกษาร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ | | | | | |

แบบสอบถามการปรับตัว (ต่อ)

| ข้อที่ | ข้อความ | จริง ที่สุด | จริง | จริงบ้าง | จริง น้อย | จริง น้อย ที่สุด |
|--------|---|----------------|------|----------|--------------|------------------------|
| 49 | นักศึกษา มักเข้าร่วมกิจกรรมเพราะทำให้ได้เพื่อนใหม่ ๆ มากขึ้น | | | | | |
| 50 | นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ | | | | | |
| 51 | นักศึกษารู้จักการเป็นผู้ตามและผู้นำที่ดีในการร่วม กิจกรรม | | | | | |
| 52 | นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการเข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัย | | | | | |

ประวัติผู้ศึกษา

| | |
|------------------|---|
| ชื่อ - สกุล | นางสาวนุชนาฏ คงนาม |
| วัน เดือน ปีเกิด | 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2541 |
| ภูมิลำเนา | จังหวัดภูเก็ต ประเทศไทย |
| E-mail Address | Nootchanart2560@gmail.com |
| ประวัติการศึกษา | |
| พ.ศ. 2560 – 2565 | ศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยา) มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กรุงเทพมหานคร |
| พ.ศ. 2557 – 2560 | ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตร วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โรงเรียนมุสลิมวิทยาภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต |
| พ.ศ. 2554 – 2557 | ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมุสลิมวิทยาภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต |
| พ.ศ. 2549 – 2554 | ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านบางโรง จังหวัดภูเก็ต |